

"Kto ide sa pravdou a milosrdenstvom, nájde život, spravodlivosť a slávu... spravodlivý dáva bez prestania." - Kniha prísloví

Jednota

Prípratuje sa váš spolok a okres na oslavu sedemdesiatky KJ a storočnicu jej prvého predsedu, ktorá bude vo Washington, D. C.?

ÚRADNÝ ORGÁN PRVEJ KATOLICKEJ SLOVENSKEJ JEDNOTY V SPOJENÝCH ŠTÁTOCH AMERICKÝCH

ROČNÍK (VOL.) LXX. MIDDLETOWN, PA., V STREDU (WEDNESDAY), 16. AUGUSTA 1960 ČÍSLO (NO.) 268

Z ÚRADOVNE HLAVNÉHO PREDSEDU I. K. S. J.
ÚRADNÉ POZVANIE NA OSLAVU 70. výročia založenia Prvej Katolíckej Slovenskej Jednoty a 100ročnej pamiatky nášho prvého hl. predsedu Kat. Jednoty, neobehého brata Juraja Ondu

Pochválen buď Pán Ježiš Kristus!
V mene nášho hlavného direktóra, hlavného úradu a v mene našej mobutnej Prvej Katolíckej Slovenskej Jednoty a nášho 102.000 členstva účtve a vrele povolávam všetkých našich spolkových úradníkov KJ a MOKJ, všetkých našich duchovných pri našich slovenských osadách a všetky naše cibučné sestry, milé naše členstvo, všetkých katolíkov slovenského pôvodu na našu oslavu, ktorá sa začne **SLÁVNOSTNOU SV. OMSOU** vo svätyni "The Immaculate Conception Shrine" v meste Washington, D. C., o 10. hodine ráno D. S. T., dňa 28. augusta 1960, ktorá bude odslúžená za naše členstvo Katolíckej Jednoty po prvý raz v tejto nádhornej svätyni. Slávnosťnú sv. omšu odslúži dp. Andrej R. Biroš, hlavný duchovný Kat. Jednoty, za výpomoci mnohých našich slovenských katolíckych duchovných. Kázal povie odp. Jozef Kojlák, O.S.B., opát otcov benediktínov v Cleveland, Ohio. Ďalej privíta nás odp. Msgr. Thomas J. Grady, rektor tejto svätyně. Budú prítomní naši bývalí hlavní duchovní odp. Msgr. František Duboš, apoštolský protonotář, dp. Jozef A. Baník, dekan pre altoonskú diecézu, Dr. Jozef L. Kostek a dp. Jozef S. Altány, LL.D., ktorého len pred pár dňami bol vymenovaný sv. Otec Ján XXIII. za kanonika.

Na tejto slávnostnej sv. omši zúčastní sa celé direktorium a hlavný úrad Prvej Kat. Slov. Jednoty, zároveň vyám 100 našich vynikajúcich pracovníkov pre našu Kat. Jednotu, ktorí sú hosťami našej Jednoty na xjads Prvej Kat. Slov. Jednoty, ktorí bude v meste Washington, D. C.

Hlavný stan (Official Headquarters) bude v Sheraton-Park Hotel, Washington, D. C.

Teda milí bratia a sestry našej Jednoty, očakávame, že naši jednotári spolu s našim slovensko-katolíckym ľudom zaplnia nádhernú svätyniu "The Immaculate Conception"; miesta bude pre 3.500 ľudí. Počas sv. omše spievať sa bude po slovensky. Organistom bude náš vynikajúci organista brat Juraj M. Lukáč. Spievat bude spovoňol s osady Najsv. Trojice v meste Perth Amboy, N. J., kde ziarne účinkuje dp. Michal Churák a v ktorom meste je najväčšie číslo v lone Prvej Katolíckej Slovenskej Jednoty.

Teda ešte raz prijmite túto našu milú pozvánku. Príďte všetci. Do milého videnia.

Značím sa
M. J. VARGOVIC,
hlavný predosta IKSJ

Nová redaktorka Ženskej Jednoty

Podľa z... dp. Andreja Pira, O.S.B., redaktor Ženskej Jednoty, dp. Juraj L'uba, O. S. B., vzal sa zo zdravotných dôvodov redaktorstva Ženskej Jednoty. Hlavný úrad IKSJZ vyznačoval za redaktorku pani Alžbetu Lipovú z Bethleem, Pa. Zároveň odhlasoval dp. L'ubovi mesačnú penziu v sume \$50.00.

Ženská Jednota sa tlačí u nás a tak sme boli v pravidelnom styku a dp. L'ubom. Je nám ľúto, že zase jeden slovensko-americký veterán odchádza spoza redakčorského stola.

KALENDÁR JEDNOTA NA ROK 1961

Redaktor IKSJ dostal poverenie od hlavného úradu KJ, aby aj tento rok zostavil kalendár Jednoty. Oznamujeme teda, že do konca augusta prijímame príspevky a obrázky do kalendára, ktorý vydáme v obvyklom čase, za obvyklých podmienok a za zvýšenú cenu: ak si ho objednáte prostredníctvom spolku, dostanete ho za 50 centov. Ináč za doň. Objednávky, už prijímame.

St. Dona Jerdonková ošetrovatel'kou

8. augusta graduovala zo St. Joseph Nursing School v Lancaster, Pa., st. Dona M. Jerdonková, dcera br. Andreja a Zuzanny Jerdonkových, zamestnanec učiarne Jednoty.

St. Jerdonková skončila elementárnu školu v Ustave KJ v Middletowne a vyššiu školu Biskup McDevitt v Harrisburgu, kde graduovala pred tromi rokmi. Teraz sleduje Jerdonková bude pracovať v zdravotníckej nemocnici a ešte uvažuje, či má ďalej študovať na učiteľku ošetrovatel'ky.

Nová ošetrovatel'ka má staršieho brata Eduarda, ktorý je strojník inžinierom, a sestru Dianu, ktorá ide do druhého ročníka vyššej školy. Celá rodina je jednotárska. Novej ošetrovatel'ke i rodičom srdečne blahoželáme.

SLOVENSKÍ ÚČASTNÍCI NA 37. EUCHARISTICKOM KONGRESE POZDRAVUJÚ AMERICKÝCH SLOVÁKOV

2. augusta t. j. poslali nám z Mníchova túto kartu: "Slovenskí úradníci na 37. eucharistickom kongrese si na Vás a na všetkých za morom spomínajú a vo vzájomnej kresťanskej láske a porozumení prosia svätostného Krista, aby počeňal slovenský národ doma i v šírom sveta. Iakrečne pozdravujú posielajú: Dp. Dr. Bucko, dp. Kohela, dp. Fabera, dp. Šumi-

POVZŇAŠAJÚCA CIRKEVNÁ SLÁVNOSŤ V ALLENTOWN, PA.

V nedeľu 7. augusta sa pekného počasí a za mimoriadne veľkej účasťi variácií farnosti sv. Jána Krstiteľa sa odhalila slávnosťná posviacka svätyně Panny Márie Fatimskej a s ňou sv. Cyrila a Metoda i sv. Beňadika a sv. Ondreja-Svorada na pamiatku nášho jubilea tejto vzornej osady, ktorú spravuje na čest a slávu Božiu a na uspokojenie veriacich odp. farár Msgr. Juraj M. Petro, D. D.

Slávnosť posviacky sa začala o 2:30 hodine popoludní procesiou z chrámu Božieho. Na čele procesie bol kríž, za ním kráčali ministranti a tak duchovní otcovia, ktorí tvorili asistenciu oasp. opátovi Teodorovi Kojlákovi, O.S.B., a odp. Msgr. Petrovi. Boli to tieto duchovní: odebavní otcovia dpp. F. Dutko a G. Gašparovič, bývalí kapláni osady dpp. M. Bagány, M. Diták, J. Matloš, P. Pekárik a ďalej dpp. Čech, Labuda, Suchánek a terajší kaplán dp. St. Pomníkák.

Oasp. opát Teodor Kojlák posvätil pamätnú bronzovú doštičku v predmení kostola a tak sochy, ktoré sú vo vonkajších výklenkoch kostolných múrov. Napokon posvätil svätyniu, ktorá je postavená na krásnom priestranstve medzi kostolom z farou.

Po posviacke oasp. opát Kojlák povedal dojavnú kázeň po anglicky i po slovensky. Hovoril o tom, ako Panna Mária i naši apoštoli a veľkí svätí sú nám vzorom a našimi orodovníkmi. Vtedy, keď ľudstvo zabudne na Boha, pripomínať nám oasp. opát, Matka Božia a svätí Boží orodujú za a za jeho obrátenie. A hovorilac o dnočnom utrpení slovenského národa, zděraznil, že Pán Boh chce akoby prstom ukázať: Hľa, ak sa odvrátime odo mňa, toto sa stane s vami, čo dnes musíte trpieť pod komunizmom. Keď zli ľudia sa vzdajú viery, nastúpi vláda temna a prenasledovania.

Kázeň oasp. opát zanechal hlboký dojem na starších i na mladších. Bola časová a povzbudila nás, ako si viaru prehlbil a pestovať dedičstvo cyrilometodějské. Po kázni nasledovala modlitba k Panně Márii a tak počeňanie s preveľhnom svätostnou oltárkou, ktoré nám udelil oasp. opát pri počnom oltári. Cirkevná časť osláv sa zakončila pápežskou hymnou.

Nasledovala voľná zábava na farakom dvore. Postretali sme mnohých priateľov a známych z jednotárskych pracovníkov bol tu hl. dozorca br. Jozef Krajná ml. a celou rodinou i s rodičmi ako aj s bratom Janom a sestrou, pani Mihalčikovou. Ďalej bol tu br. Zákutný, bývalý hl. dozorca KJ, miestni jednotári na čele s br. predse-

dom Majernikom a ďalší, medzi ktorými sme sa výborne cítili. Mnohí obkolesili oasp. opát a odp. Msgr. Petru a gratulovali k peknému dielu. Je to opravdu krásna svätynia, Sochy sú z mramoru a výstavba svätyně zo žuly. Všetko je umelecky vyvážene. Pozadie sochy Panny Márie je z modrej mozaiky. Na samom ošpku svätyně je krásny farebný mozaikový slovenský dvojitý.

Umelecký návrh na svätyni aj na sochy vypracovali spolupracovníci firmy Decora z Detroitu, ktorá dodala i ostatný materiál a svätyniu postavila. Na čele tohto podniku je br. jednotár a dobrý hárgar, predseda 34. sboru brat Vojtech Balák, ktorý bol tiež na posviacke i s manželkou Annou a synom Vojtechom ml., ktorý navštevuje vyššiu lemedikálnu školu v Clevelande.

Rozlička z Fathrom Žabkom

Calgary, Alta, Canada. — Chceme sa tu v krátkosti zmieniť o odchode nášho dobrého misijnára Fathra Žabku. Kanadská Slovenská Liga usporiadala banket 16. júla o 7. hodine v Maďarskej hale. Finančný zvyňok išiel Fathrovi Žabkovi. Prítomní boli členovia Kanadskej Slovenskej Ligy a iných spolkov.

Father Žabka bol v Calgary štyri roky. Boli sme už tak navyknutí nášho, ani keby bol u nás aspoň mesiac, čiže 30 rokov. Keď som sa dozvedel o tom ešte v Lethbridge na svadbe, že Father Žabka má nás opustiť, szly sa mi ťažilo do ču ako pasta. Ale čo robiť? Len toľko môžem povedať, že misijnársky život je veľmi ťažký. Ci zima, či horúco, vždy sú na cestách. Čo mu Slováci vo Fort Williams do daru kúpili káru, už ju odňal a zamenil si ju za ľuď. Ale či i na tej mal za 10 mesiacov okolo 20.000 mí. Ja keď idem 150 mí, už ma bol chrbát. Myslim si, že radšej by som pošiel na nohách, ako som vjezol na aute.

Rečenia nebolo žiadneho, ale Father Žabka sa za všetko pekne poďakoval a na ostatok sa obľahol Andrej Michalko, kto chce dať finančnú pomoc Fathrovi Žabkovi, nech má ale doba do obálky, alebo do ruky. Niektorí tak aj srohlil.

Mali sme spolok Mena Ježiš v Coleman, Alta. Bolo nás 90 členov, samí chlapi. Tam nás bolo 7 Slovákov. Každý mesiac po večerni sme mávali schôdky a na nich poudenie z evanjelia a dakujú kruh. Žielo by sa nám, aby nás kras poučil o viere. Tak napríklad v kostole niektorí ľudia nevedia, kedy majú pri sv. omši stať, klaknúť si, sadnúť at. Pri modlitbe Anjel Pána po sv. omši jeden kľučka a druhí stopa. Keď sme do školy chodili, keď sme sa modlili Anjel Pána, vždy sme vstali. Prednešiel som toto Fathrovi Žabkovi a on mi prišľúbil, že sa bude o tom rozprávať s jeho nástupcom Fathrom Sprušanským. Tak by sme sa my Slováci skorej zomkli dokopy.

Ešte raz želám Fathrovi Žabkovi mnoho zdraru a Božieho požehnanja na tom novom pôsobisku.

Jozef Kaján

Pozdravenie z Viedne
Dp. Ľudovít Hohoš, hl. duchovný SKS, poslal nám z Viedne pekné pozdravenie a žiada ho čímoť všetkým jednotárom. Pripomína, že slovenskí mládež v tomto veľkom meste (je tam hodne Slovákov) sa nám práve tak odnárodňujú ako tu v USA. Dp. Hohoš spomína, že vo Viedni bol aj odp. Msgr. František Duboš, dp. Jozef Križpíneký, dp. St. Marjenis a dp. St. Radecký.

Spolkovým úradníkom a celému členstvu KJ a MO

Zvláštne odmeny za mesiac august v bežnej kampani sú: 50 bodov — Royal "Royalite" Portable Typewriter 25 bodov — Electric Sunbeam Automatic Mixmaster 15 bodov — Fine Leather Attache Case 10 bodov — Beautiful Servitray 5 bodov — Jednota Emblem The Clasp and Cuff Link Set.

APOŠTOLSKÝ LIST "MOTU PROPRIO"

ktorým svätý Otec Ján XXIII. schvaľuje nový národný rubrik pre breviár a rímsky misál a ktorý svaražil vo vatikánskom denníku "Osservatore Romano" 28. júla 1960

Apoštolská stolica ustavila sa na uľožova, najmä od Tridentckého cirkevného snemstva, pranejšia vymedziť a dokonalejšie usporiadať úpravu rubrik, ktorými riadi a numeruje verejné bohoslužby Cirkvi. Taktis sa časom zaviedli mnohé cirkevné opravy, obmeny a dodatky, ktorými sa rozšíril celý systém rubrik, a to nie vždy v systematickom poriadku a bez újmy prvotnej jednoduchosti a jasnosti.

Netreba sa preto diviť, že Náš predchodca biskup pápeži Pius XII., vypočujúcu mnohé prosby biskupov, rozhodol sa zjednotiť rubriky breviára a rímskeho misála aspoň v niektorých častiach; to sa uskutočnilo dekrétom Posvätné kongregácie obradov, v daným 23. marca 1955.

Nasledujúci rok 1956, keď prípravne štúdiá pre všeobecnú reformu boli už na postupe, ten istý Náš predchodca chcel poslať náhľad biskupov na budúcu liturgickú reformu rímskeho breviára.

Po pozornom preskúmaní odpovedí biskupov rozhodol, že treba urobiť všeobecnú a systematickú reformu rubrik breviára a misála a celú vec zveril osobitnej komisii odborníkov, ktorá už predtým dostala poverenie preskúmať všeobecnú reformu liturgie.

Keď sme sa potom My, nasledujúce božské vtuknutie rozhodli zvolat všeobecnú cirkevnú snem, neraz sme rozmýšľali o tom, čo by sa malo urobiť a týmto podujatím Nášho predchodcu. Pa dôkladnom preskúmaní veci došli sme k presvedčeniu, že základné princípy, týkajúce sa liturgickej reformy, mali by sa predložiť Otcom na budúcom cirkevnom sneme a že by sa nemala ďalej odkladať reforma rubrik breviára a rímskeho misála.

Preto z vlastného popudu Našu apoštolskou autoritou sme sa rozhodli schváliť úpravu rubrik breviára a rímskeho misála, prípravené niektorými odborníkmi Posvätné kongregácie obradov a dôkladne preskúmané Pápežskou komisiiou pre všeobecnú reformu liturgie. Preto nariaďujeme nasledovne:

1. Ustanovujeme, aby nový zákoník rubrik breviára a rímskeho misála, rozdelený na tri časti, tojest "Rubricae generales", "Rubricae Missalis" spolu a "Calendarium Breviaris et Missalis Romanis", čo Náš Posvätná kongregácia obradov skoro vydá, zachovávali všetci t. č. sú rímskeho obradu, a to počínajúc 1. januárom budúceho roku 1961. Tí však, čo zachovávajú iný než latinský obrad, povinní sú prispôbiť sa čim prv novému zákoníku rubrik a kalendáru vo všetkom, čo nie je presne vlastné ich obradu.

2. Tým istým dnom 1. januára 1961 prestávajú mať platnosť "Rubricae generales" breviára a rímskeho misála, ako aj "Additiones et Variationes" v rubrikách breviára a rímskeho misála podľa smerníc buly Nášho predchodcu sv. Pta X. "De-

3. Odvolávajú sa tiež na štátny, výsady, modly a svyky akéhokoľvek druhu, i špeciálne a od nepamätí; ha aj svyky, hodné celkom osobitnej zmienky, ak sú v protive s týmto rubrikami.

4. Vydavateľa liturgických kníh, náležište schrátení a uznani Svätou stolicou, môže pripraviť nové vydania breviára a rímskeho misála podľa smerníc nového zákoníka rubrik. Aby sa však nestala potrebná jednotná úprava nových vydání, Posvätná kongregácia obradov vydá osobitnú inštrukciu.

5. V nových vydaniach breviára alebo misála namiesto textov rubrik, spomenutých pod číslom 2, vauze sa text nových rubrik, a to nasledujúcim spôsobom: v breviári najprv "Rubricae generales" a potom "Rubricae generales Breviaris Romanis"; v misáli najprv "Rubricae generales" a potom "Rubricae generales Missalis romanis".

6. Nach sa konečne postarajú všetci tí, ktorých sa to týka, aby "Calendaria et Propria", tak dieťme ako i rehoľná, boli čim prv prispôbrené americkým a duchom nového vydania rubrik a kalendára a predloženú Posvätné kongregácii obradov na schválenie.

Po týchto ustanoveniach v súlade s Naším apoštolským úradom pripojujeme niekoľko povzbudení.

Touto novou reformou rubrik na jednej strane celok rubrik breviára a rímskeho misála je lepšie a prehľadnejšie usporiadaný a zhrnutý do jedného textu; na druhej strane zaviedli sa aj niektoré zvláštne úpravy, ktorými sa breviár, "Officium divinum", troška skracuje. To bolo želanim veľmi mnohých biskupov, najmä vzhľadom na mnohých kňazov, čo sú vždy viac a viac zatábovaní pastoračnými starosťami. A preto otcovským duchom povzbudzujeme tých kňazov a všetkých, čo sú povinní modliť sa breviár, aby to, čo sa skrätilo v breviári, nahradili väčšou usilovnosťou i nábožnosťou. Keďže sa vše skracuje aj čítanie zo svätých Otcov, horlivo povzbudzujeme všetkých kňazov, aby často mali v rukach, na čítanie a rozjímavie, knihy Otcov, plné múdrosti a nábožnosti.

Všetko, čo sme rozhodli a ustanovili týmto Naším listom, vydaným z vlastného popudu, ostáva v platnosti i napriek akýmkoľvek protivačným ustanoveniam, aj keby boli hodné celkom zvláštnej a osobitnej zmienky.

Dané v Ríme, pri sv. Petrovi, dňa 23. júla 1960 a druhého roku Nášho pontifikátu.

Pápež Ján XXIII.

KARDINÁL SPELLMAN ODSUDZUJE KOMUNIZMUS

František kardinál Spellman prehovoril na svetovom eucharistickom kongrese v Mníchove vo svojej reči sa zaoberal nebezpečenstvom komunizmu. Odúdil ho ako "divokú zver, ktorá vychutnáva krv svojej koristi" a ktorá "sa spila chlipnosťou a mocou." Kardinál vystrihal slobodný svet, aby bol na pozore pred rozpínavosťou sovietov, ak len nemá zákazník sloboda i na tej častke zemegule, kde ešte narody požívajú všetky jej prednosti. Odúdil nevímavosť voči komunizmu a ako mnohí zľahčujú výboje Kremľa a jeho agentov. Za tieto všetko ľudstvo môže zaplatiť "hroznú cenu."

Fr. Eugen Kožár, C. P., v New Westminster, B. C.

Bola to radosť pre nás všetkých v našom kruhu jedného z najväčších a najstarších slovenských misionárov v USA a Kanade, a to Fr. E. Kožára, slovenského pasionistu.

Ako bolo vidieť, veľmi dobre sa cítil medzi nami, čo aj pri každej príležitosti povedal. Keďže sa mu ľúbil náš slovenský kostol sv. Cyrila a Metoda, ktorý sme len pred nedávno kúpili.

Pri slovenskom speve v kostole sa cítil ako doma. A v krásnej kázni pri sv. omši na sviatok sv. Anny, kedy si našel jednotársky a jednotári uctili svoje patrónku, nás oduševnil, aby sme vydržali a dočlenili veľké dielo, ktoré slúži na veľkú slávu Božiu a na osvetlenie našich duší.

vojne za svoja zjednotenie, ale rozdelený svet, v ktorom sloboda a otroctvo zase priľahajú do úvahy. Nikdy svet nepotreboval mužov takej silnej viery, ako ich potrebuje dnes, keď komunisti spôsobom potupným a násilným skúšajú trpezlivosť mieramirových národov, vybičujúvajú konečky nervov avatových stretdisk."

Kardinál Spellman spomenul ujarmené narody za sľeznou oponou a v tejto súvislosti medzi iným povedal:

"Modlime sa, aby im Pán Boh dal sly vytrvať neochvejne pod pláňom viery, aby nesnažbožato neprinesli strasnejšie ovocie, než sa zdá, a aby dnešní sovietski vinníci boli zajtra premoženi."

Srdečne blahoželáme všetkým pracovníkom za včasnú KJ a MO, ktorí sa zídu vo Washington, D. C.

Otec dpp. Michala a Jána Churaka mŕtvy

Po uzávierke Jednoty sa dozvedáme, že v Perth Amboy, N. J., skonil vo veku 72 rokov otec dpp. Michala Churaka, správcu osady Najsv. Trojice, a dp. Jána Churaka, správcu osady sv. Petra a Pavla v Philipsburgu. Pocheňovali ho minulú sobotu za veľkej účasťi veriacich a kňazov. Odom duchovným otcom i celej rodine vyjavujeme hlboko precitenu sústrasť.

Vďaka vám, náš milý misionár, a Boh vás žehnaj. Jednotár

Neporazitelní

JOZEF PAUČO

Nuž, mohli by ste mať desiatu, ak sa vám nehnuší z tohto chleba. Sú to pripravujú pápeženci každé ráno. Ochutnajte. Vraj to manna. No, len sa do toho.

A vtom nabral brat Jozef a začal ich podávať miliónárom. Ti ich chceli od neho vziať do rúk, ale on im nedovolil. Vraj takto, ako to robia rímski hadi, a pri tom sám šiel k ústam najbližšieho svojho druhu a hostiam. Ten akosi dost jemne otvoril ústa. Vtom sa mäsť v očiach miliónára a vysokým popudlivým hlasom zvolal: — Otvor ústa, nech sa nakrmím.

A vtom vstal mu za dľaň hosti do úst. Tento, čo hošte prijal, robí komédiu ako jeho veľiteľ. Vypľul hostia a zabrel podľa vyberaného ruského slovnika a potom sa rehol, rúhajúc sa Bohu: — Sviečkové baby spínajú ruky, keď prijímajú len jednu omrvinku z tohto obyčajného chleba. Vraj aká to sladkosť, aké to požehnanie očakávajú z druhého sveta. Mne si dal za celú hruť a pridasť neccitím. Len ako nakrútené suché omrvinky. A tým blázna farárskú hlavu dobrým ľudom namieto aby ich učili pracovať, držať sa pohromade tam, kde je z toho och a kde sa nesje neváť pre takéto bláposť.

Takto bolo kolo srdca nášmu bratovi. Ale vydržal. I musel a pomyslel si, že vari si ho sám Pán vyvolil, aby bol svedkom tohto nevidaného pokorenia domu Jeho a samého Syna Božieho.

Ale nebolo to všetko. Miliónári, súc spili veľmi pochybnú slávu, vykrikovali po kostele a z burhajúci sa z neho vyvalili. Ich veľiteľ na chvíľu postál vo dverách, akoby chcel uvažovať. Dobol si prstom do čela a dal znamenie, aby sa šlo ďalej.

Na chodbe všetkých zastavil a vtrhol do jedálne, kde sme boli zhromaždení. Dal pokyn, aby sme ho nasledovali. Na chodbe sme videli ostatných a jeden držal oba kalichy, ako mu ich odovzdával veľiteľ. Ten položil druhú otázku: — Chováte svine?

— Hej, odvíliť jedem z bratov. — Nuž, chcem vidieť chlievy, veľí miliónár.

Myšiel som, že idú rekvirovať okápané. Ale akor si práli po nás, akoby vari chceli zdorazniť, že nás chcú sponzorovať a potom slabnu na akromný kláštorný majetok.

Nasledovali sme veľiteľa so vzpriamenými hlavami. Videl som ako každému pátrovi ľhajú žilky na tvári. Modlili sa a ja s nimi. Nešli sme na Golgotu, len kláštornú chodbu, ktorá sa inokedy ozývala hlasným spevom rehoľníkov a ktorá už začala milióny desiatok tajomstiev svätého ručenia, vzydehovo za dobrodincov, za hriechnikov, za nepriateľov Cirkvi, za obrátenie Ruska, za spojenie celého sveta pod Kristovou zástavou, aby bol jeden Pastier a jeden Ovečie.

Popadli ma tieto myšlienky, keď som kráľal v nezvyčajnom zástave, keď namiesto pátríček hrkali za rukách našich pátrov okovy a keď namiesto najstaršieho pátra na našom čele kráľal miliónár s namiereným automatom. I vtedy som si navdovjak, priznírili oči a poprosil Pannu Máriu i sv. Antona, aby mi pomohli i všetkým nám, aby sme odovzdane do vln Božej mieri krič, ktorý nám pričodilo vziať na svoje ramena.

Ale nebolo času na uvažovanie. A ja ani teraz neviem ni to všetko dať celkom dohromady. Moja myseľ je ešte vždy rozrušená.

Do tohto času Jankova tetka akosi ťmlija plač. Tu á tam vzdychla, vzala šatôčku, pritisla ju na obe lica, ale sa pramohla a nevypukla v hlasitý plač. Už bola naučená na veľičlo. Pamätala sa na púť na Starých Horách, videla hlavne automaty, rovno do nich sa poserala, bola svedkom, ako sputnali pána farára Streláka a ako sa rúhali v prítomnosti veľkého zástupu pútnikov. I čakala každú chvíľu, že sa žosi stane. Každý v ich rodine čakal, lebo nebolo dňa, že by sa nebol roznesol po dedine chýr o takom alebo inom zvarstve miliónárov a kadejakých neznámych drabantov, ktorí hliľ do krvava to roľníka, to státočnú predavačku na trhu; nečlanali kňaza, učiteľa, bývalého notára alebo richtára.

Ále teraz sa tetka nezdržala, keď takto srdcervúce kľú Janko stúdieu v kostole a na kláštornej chodbe Myslela, že omdlie, že jej srdce pukne, že to neprežije.

Ále mladý brat v civilnom šate bol chlap. Vzal ju za ruky a povedal ako vlastnej matke, ktorá sa ho žvú nedočkala: — Tetka, neplač nad živými a o mŕtvych sa neboj. Ti nám vyprosa šťastlivý smrť.

— Ale je toho veľa, dieťa moje. Predsa je len tvoja matka šťastnejšia tam hore. Nech jej dá Pán Boh slávu večnú.

Janko pokračoval, lebo Dubovan bol zvedavý a akoby sa zachvela v ňom celá jeho sedliacka hrdeť, riekol: — Ideme do oštieca za živa. Nuž, počme svorne. Janko, hovor, nech viem všetko prv, než i má zapajú a kým sa dostavím pred súdnu stolicu Toho, ktorému sme povďační aj v takých navštevniach, že sme hodní dotýkať sa nohami zeme a svoje zraky opierať o balasú dňu nebies.

Janko načúval Dubovana, vlastného strýka. Znelo mu každé jeho slovo ako poučenie pátra guardiana. I spomenul si, že je na chodbe Tam v okových guardian i ďalší pátri a on sa modlí. Modli sa za nepriateľov, ktorí pristi na bezbranných rehoľníkov s automaty ako na kriminálnikov. Ale to bolo Božie dopustenie.

Prerušil novú nť myšlienok a vžíval sa pomaly do neblahej situácie na chodbe.

Tam sme sa všetci ako tiene. Als i v tých tieľoch visela ozvena nevy. Tá tichá modlitbami ovesná chodba, bola našim svedkom. Ale svedok to nemá. Nemohol hovoriť. A samozodcovia boh rúhali. Nepotrebovali, svedkov Ich tákon — tvrdá pšaf, surovosť a opľozof v rečiach, zbrane, okovy. Nie ľudia z tohto slovenského sveta, nie stvorenia pre kláštor. Násilníci, poslovia satana.

Miliónár sa pozrel na nás, ako by si nás premeriaval, kto vlastne je to tu okolo neho. Ale nemerá nás dňu svojim obavným, zbojníckym zrakom. Otvoril dvere, štuchol brátra do boku automatom a skríkol: — Kde sú tie chlievy?

Bratér sklopil svoj zrak, akoby sa modli pred okom. Ale nezodliľ ruky, len trochu pozdvíhol pravicu a skrál, ktorým smerom bolo treba ísť k maštiam.

(Ak ste ešte nečítali knihu v angličtine, objednanja si u — UNCOMMON FABLES — na adrese autora: Jozef Paučo, P. O. Box 285, Middletown, Pa. Stojí \$3.50.)

Dojmy z Middletownu

Yonkers, N. Y. — Najprv v mene okresu Magr. Štefan Krasuľa ďakujem všetkým okresným a spolkovým úradníkom a pracovníkom, ktorí všemožne pracovali, aby sa dala priležitosť našim cestujúcim ísť na 22. Jednotársky Deň okresu Rev. Štefan Furdak Východnej Pennsylvanie, ktorý bol 26. júna v Middletownu, Pa.

V krátkosti chcem tu opísať cestu, ktorej sa zaiste mnohi báli. Ale varte, že od najmladšieho do najstaršieho nikto sa nestaľoval, lebo dnes novými busmi 190-200 míľová cesta sa urobí za 3 a pol až 4 hodiny. Mali sme cestujúcich každého veku, aj vyše 70-ročných. Ani len jedno slovo nepokojnosti sme nepočuli od cestujúcich. Preto na budúce nikto nechvasuje ísť na takú oslavu, len ten, kto tam nepôjde.

Pokladám si za povinnosť čo najrýchlejšie sa poďakovať našim cestujúcim jednotárom. My si ich prítomnosť veľmi vážime a oceňujeme a nadovšetko ich učíme v našich jednotárskych radoch, aby sa medzi nami etíli ako doma.

O oslave sa nebudem rozpisovať, lebo to už pekne opísal brat Dr. Paučo, predseda okresu Rev. Štefan Furdak Ján A. Sabol, ktorí za svoju namáhavú prácu zasluhujú tú najväčšiu vďaka. Pán Boh zaplať. Srdečne gratulujem Dr. Jozefovi Paučovi k jeho novému a veľmi peknému domu, ktorý mi tak ochotne ukázal a tiež srdečne ďakujem za pozvanie a úctu, ktorú mi dal. Tak isto pekne ďakujem nášmu svedkovi bratovi Teodorovi Čapkovi, ktorý nás ochotne povozil a vyslúžil, kde potreba vyžadovala. Pán Boh zaplať.

Brat Ján A. Sabol písal o Jednotárskom Dni, že by náš potreboval štyri strany, aby ho dostatočne opísal. Verte mi, že ja by som potreboval tiež toľko, keby som chcel opísať všetky dojmy. Keď som chodil v ústave a okolo neho a videl som tie krásne pozemky, rozmyšľal som o tom, aké krásne základy by tu mohli byť na založenie dediny alebo mesta, ktoré by sa pomenovalo Jednota. Pa. Nech si nikto nemýšľa, že je to nemožné. Pozorujme minulosť a prichádzajme na myseľ, že ostrov Manhattan kúpil od Indiánov na 24 dolárov a odvtedy zlet ešte asi 500 rokov. Kto si myslí, že je to dlho, nech si vezme do povahy, že od Kristovej narodenia je už blízko 2,000 rokov. Ci naši zakladatelia, prví kresťania, by holi povedali, že po 2,000 rokoch budeme takí mocsí? Za roku 1960 budeme mať katolíka za uchádzača na úrad prezidenta našej americkej vlasti? Tuná je dôkaz slov nášho Pána Ježiša Krista, keď povedal Petrovi: Ty si skala, na ktorej zakladám katolícku Cirkev, ktorú brány pekelné nepremôžu. Preto my jednotári i nejednotári, ba všetci Slováci, či sme volili na jednej alebo druhej strane, spojme naše sily dovedna a zvolme katolíka na najvyšší úrad v Amerike a na celom svete, lebo ja myslím, že americký prezident je najvyšší titul na svete. Pán Boh žehnaj našu Ameriku a nás v nej.

Juraj J. Polcha, predseda

Ďakuje br. Podkrivackému

Birmingham, Ala. — Už mnoho vody prešlo dolu riekou Mississippi, čo brat Podkrivacký povedal v Jednotke koniec zo zázitkov z Jaruzalema. Pozeral som správy v každej Jednote, že sa hádzam niektorý z bratov zjaví s poďakovaním br. Podkrivackému za opis jeho bohatých zázitkov. Veru by si zaslužil to poďakovanie, keď si predzme, koľké roky nám tak

12. KATOLÍCKY KANADSKO-SLOVENSKÝ DEŇ

MANITOBY

Farnosť Navštívenia Panny Márie ako po iné roky i teraz v lete po sviatku našich svätých slovenských vierozvestcov Cyrila a Metoda a po našich hodoch, sviatku Navštívenia Panny Márie, pátrónky nášho slovenského kostola vo Winnipegu zorganizovala stretnutie našich milov Slovac na farme p. a pl. Silvestra Konečných, Sanford, Man.

Deň bol zahorúci, no napriek tomu pekne množstvo našich ľudí zo všetkých strán Winnipegu a z fariem sa zúčastnilo na tomto slávnostnom Hostov príhľadom nášho pátra Silvestra Konečného a dp. J. Rekem, duchovný náššej slovenskej osady. Pri družnej zábave a veselosti sa Slovac vážnejšie i veselšie potom zabavila a mnohí vybrali kraľovnú a prin-

esný dňa pre tento rok. Za kraľovnú zvolili sl. Štefku Knižatovú z Rosewood, Man., ktorej putovný pokal kraľovny odovzdal slávnostne pred druhú tohto roku dp. J. Rekem; za prvú princeznu vybrali sl. Elzy Gabčíkovú, tiež z Rosewood, Man., a za druhú princeznu sl. Irenu Eckhardtovú, dcéru predsedu KJ čísla 842, Winnipeg.

Naš muzikanti slovenského pôvodu hrali nielen nové, ale i naše starokrajové kúsky. Konrovanie kraľovnej vykonala pi. podpredsedkyňa Kat. Ženskej Lígy Matky farnej rady Mária Motčíková st. Morálna a finančný úspech slávnosti bol veľmi pekný a naša vďaka patrí všetkým, ktorí sa o tento úspech akýmkoľvek spôsobom zaslužili. Jednotár

Nemôžem obísť ani brata Filipa Hrobáka, aby som sa nepoďakoval, keď bol tu v Birmingham, že ma aspoň telefonicky zavolať. Pravda, táto vďaka príhodí nenokorúša, ale lepšie ako nikdy.

S úctou ostávam starý brat na odpočinku už 11 rokov Mikuláš Milko

Brat Juraj P. Gabrik na večnosti

Roscoe, Pa. — Brat Juraj P. Gabrik zomrel 25. júla. Bol dňenom čísla 320 KJ 46 rokov. Od detstva žil v Elco, Pa. Bol veľmi milý a obľúbený Slovec a mal veľa priateľov. Pochádzal z veľmi dobrej rodiny.

Nebohy patril do osady sv. Jozefa v Roscoe, Pa. Bol predsedom a zastával aj iné úradky v Roscoe. Zanechal manželku Veroniku, jednu dcéru, pani Dorotu Laneovú z Milwaukee, Wis., a troch bratov, Jána Gabrika, Michala Gabrika, Jozefa Gabrika, všetci z Elco, Pa., ako aj štyri sestry: Pani Máriu Votčkovú z Chicago, Ill., pani Annu Sapkovú z Elco, Pa., pani Lillian Brownovú z Elco, Pa. a pani Margritu Kovalovú z Roscoe, Pa. Celá rodina veľmi sa nim smúti. Vydávajeme jej hlbokú sústrasť.

Margita Mladoňová, zapisovateľka

Slovensko-Americký Klub má výlet

V nedeľu 14. augusta t. r. Slovensko-Americký Klub v New Yorku usporiada svoj výlet do sokolského tábora v Oak Ridge, N. J. Na tento výlet pozýva svojich členov a všetkých Slovacov z Východu, ktorí by sa chceli priat pobaviť do prírody medzi avéjmi.

Tábor je otvorený od rána. Budú sa predávať lahúta jedlá a občerstvenie. Na programe budú viaceré spoločenské hry.

Zábavný výbor

Nezabudnite, že len do konca augusta prijímame lístky a obrázky pro kalendár na rok 1961. A vyplňte aj objednávky.

Brat Andrej Rusniák sl.

na večnosti

Chicago, Ill. — Spolok Kadetov sv. Ondreja čísla 647 KJ je sase v smútku, lebo stratil druhého dobrého a starého pracovníka a zakladateľa spolku, brata Andreja Rusniáka.

Brat Andrej Rusniák narodil sa 19. októbra 1888 v Starej Vsi, spíšská župa, a skonal 19. júla 1960. Pochovaný bol 23. júla na cintorine Sedembolestnej Panny Márie. Pohreb vypravil Vilam Macháček z jeho kapinky do kostola Božského Srдца. Zúčastnili sv. omšu odslúžili dp. František Koljak za asistencie dp. Františka Niecekna 'a dp. Františka Džlu. Truhlonosičmi holi spolkoví bratia Jozef Peschel, Emil Derma, Andrej Vadovický, Štefan Beňacka, Jozef Švančárek a Richard Šteffek.

Nebohy brat zanechal zrorenú manželku, dvoch synov, dve dcéry a sedem vnúčat. Brat Rusniák bol úradníkom č. 647 KJ vyše 25 rokov, a to neprestajne. Dostal i diamantový odznak od KJ za úradnícku službu. Bol zakladateľom č. 647 KJ, tiež aj zakladateľom osady Božského Srдца. Zastupoval všetkých úradníkov a dopisovateľ. Zastupoval naše čílo ako delegát na konvenciách KJ a bol zapisovateľom okresu Blekpu Stefan Moyzes. Naš spolok a tak isto aj KJ stratili hrdého pracovníka, keď ho smrť vyrvala spomedzi nás. Takého pracovníka teraz ťakko nájsť, ako bol brat Rusniák.

V mene Ústavu čísla 647 IKSI vyjadrujem zarmútenú manželku a celú rodinu hlbokú sústrasť. Nech vás milý Pán Boh potěší vo veľkom žánli a náš spolubrat nech odpočívá vo svätom pokoji.

Frank Solita, zapisovateľ č. 647 KJ

Z polročnej schôdzky okresu Andrej Hlinka

Donora, Pa. — V nedeľu 31. júla sme mali polročnú schôdzku pri číslu 260 KJ v Slovenskom Dome v Canonsburg, Pa. Schôdzka sa začala o 3. hodine popoludní.

Brat predseda okresu Ján Podracký, hlavný úradník KJ, otvoril schôdzku v mene Božského Srдца a mal veľa priateľov. Pochádzal z veľmi dobrej rodiny.

Nebohy patril do osady sv. Jozefa v Roscoe, Pa. Bol predsedom a zastával aj iné úradky v Roscoe. Zanechal manželku Veroniku, jednu dcéru, pani Dorotu Laneovú z Milwaukee, Wis., a troch bratov, Jána Gabrika, Michala Gabrika, Jozefa Gabrika, všetci z Elco, Pa., ako aj štyri sestry: Pani Máriu Votčkovú z Chicago, Ill., pani Annu Sapkovú z Elco, Pa., pani Lillian Brownovú z Elco, Pa. a pani Margritu Kovalovú z Roscoe, Pa. Celá rodina veľmi sa nim smúti. Vydávajeme jej hlbokú sústrasť.

Dalej brat predseda okresu pokračoval podľa stanov KJ. Brat F. Vavrek, zapisovateľ, predčítal mená úradníkov okresu. Prítomní holi predseda br. Ján Podracký, podpredseda br. Harčar, pokladník A. Konečik, finančný výbor: Jozef Šandor a Ján Jánosič. Naprítomní holi br. Eduard Juhas, športový direktor a br. Štefan Gonglik, podpredseda.

Brat zapisovateľ spísal prítomných zástupcov na tejto schôdzke. Prítomní holi čísla: 250, 311, 329, 369, 380, 395, 670, 851. Spolu všetkých prítomných čísel 8. Neprítomných 15.

Brat zapisovateľ Frank Vavrek predčítal zápisnicu z minulej schôdzky o všetkom, o čom sa rokovalo. Čítal sa príjmy, od koho a za čo. Výdavky, komu a za čo sa vydávalo. Prenos z minulej schôdzky sme mali \$144.75. Výdavkov na tejto schôdzke sme mali \$42.59. Ostáva nám

Science Shrinks Piles New Way Without Surgery Stops Itch—Relieves Pain

Itching ailments like "Flies have ceased to be a problem!"... This substance is now available in... through the sufferer made auton-

vyšok peňazi v banke 1. augusta \$102.16.

Zatým podal správu brat Konečik, pokladník, že má tú istú sumu peňazi, ako aj brat zapisovateľ. Nasledovala správa finančného výboru. Bratia Jozef Šandor a Ján Jánosič prezrali knihy účtovníka a pokladníka a našli všetko v poriadku. Návrh dal br. Ján Jarkovský, aby zápisnica bola prijatá, ako bola čítaná. Tiež aj finančné správy účtovníka a pokladníka, ktoré prezrel finančný výbor a podpisom br. Jána Jarkovského, br. Jozefa Šandora a br. Jána Jánosiča. Odhlasované a prijaté.

Zatým nasledovala správa brata Harčara, organizátora KJ, tiež aj úradníka okresu Andrej Hlinka. Hovoril nám, že náš okres sa uzriesal mať svoju osobitnú kampaň za nové Ústavu s prítomnosť, že naša veľká Jednota sa dočká 70. výročia. Preto našou povinnosťou je dať sa do práce ešte za vlády KJ. On je za to, že okres Andrej Hlinka musí získať najmenej 70 nových členov a rozdeliť to tak, že každé čílo, ktoré patrí do okresu, musí sa prítížiť v tejto kampani a získať aspoň 7 nových členov do KJ a do MO.

Teda len jedného nového za mesiac. To by bol dobrý stuh, ak by sa to dalo urobiť. To je naša povinnosť.

Dalej brat predseda okresu kladal ďalšie návrhy pre náš okres a pripomenul, že onedlho pride deň 70. výročia KJ, aby nás okres nebol posledný, ale medzi prvými. Bol medzi nami poprednejší úradník br. Jozef Demjan, ktorý je predsedom Pittsburského okresu, tiež aj konvencionálneho výboru 34. konvencie KJ. Brat Jozef Demjan nám doniesol pozdrav z ich polročnej okresnej schôdzky v Pittsburhu, ktorý mu dal brat hlavný predseda Vargovič pre náš okres Andrej Hlinka. Tiež bol zvolený do výboru zúčastniť sa na našej schôdzke. Brat Demjan pokračoval vo svojej poučnej reči, že Katolícka Jednota je naša slovenská matka a čo znamená okres kovaníu o dobrých návrhoch na tejto schôdzke. Na šťastie brata predsedu náš duchovný okresu Andrej Hlinka Father J. Gajdošik najprv nás pozdravil, privítal peknými slovami a pomodlil sa. Na hlavnú časť predsedu br. Ján Jarkovský, predseda č. 260 KJ, tiež privítal schôdzku a prijal nám dar Duchu Svätého k práci, ktorí máme vykonať. Hovoril nám, aby sme sa u nich tak dobre cítili ako vo svojom dome pri svojej rodine.

Dalej brat predseda okresu pokračoval podľa stanov KJ. Brat F. Vavrek, zapisovateľ, predčítal mená úradníkov okresu. Prítomní holi predseda br. Ján Podracký, podpredseda br. Harčar, pokladník A. Konečik, finančný výbor: Jozef Šandor a Ján Jánosič. Naprítomní holi br. Eduard Juhas, športový direktor a br. Štefan Gonglik, podpredseda.

Brat zapisovateľ spísal prítomných zástupcov na tejto schôdzke. Prítomní holi čísla: 250, 311, 329, 369, 380, 395, 670, 851. Spolu všetkých prítomných čísel 8. Nepřítomných 15.

Brat zapisovateľ Frank Vavrek predčítal zápisnicu z minulej schôdzky o všetkom, o čom sa rokovalo. Čítal sa príjmy, od koho a za čo. Výdavky, komu a za čo sa vydávalo. Prenos z minulej schôdzky sme mali \$144.75. Výdavkov na tejto schôdzke sme mali \$42.59. Ostáva nám

vyšok peňazi v banke 1. augusta \$102.16.

Zatým podal správu brat Konečik, pokladník, že má tú istú sumu peňazi, ako aj brat zapisovateľ. Nasledovala správa finančného výboru. Bratia Jozef Šandor a Ján Jánosič prezrali knihy účtovníka a pokladníka a našli všetko v poriadku. Návrh dal br. Ján Jarkovský, aby zápisnica bola prijatá, ako bola čítaná. Tiež aj finančné správy účtovníka a pokladníka, ktoré prezrel finančný výbor a podpisom br. Jána Jarkovského, br. Jozefa Šandora a br. Jána Jánosiča. Odhlasované a prijaté.

Zatým nasledovala správa brata Harčara, organizátora KJ, tiež aj úradníka okresu Andrej Hlinka. Hovoril nám, že náš okres sa uzriesal mať svoju osobitnú kampaň za nové Ústavu s prítomnosť, že naša veľká Jednota sa dočká 70. výročia. Preto našou povinnosťou je dať sa do práce ešte za vlády KJ. On je za to, že okres Andrej Hlinka musí získať najmenej 70 nových členov a rozdeliť to tak, že každé čílo, ktoré patrí do okresu, musí sa prítížiť v tejto kampani a získať aspoň 7 nových členov do KJ a do MO.

Teda len jedného nového za mesiac. To by bol dobrý stuh, ak by sa to dalo urobiť. To je naša povinnosť.

Dalej brat predseda okresu kladal ďalšie návrhy pre náš okres a pripomenul, že onedlho pride deň 70. výročia KJ, aby nás okres nebol posledný, ale medzi prvými. Bol medzi nami poprednejší úradník br. Jozef Demjan, ktorý je predsedom Pittsburského okresu, tiež aj konvencionálneho výboru 34. konvencie KJ. Brat Jozef Demjan nám doniesol pozdrav z ich polročnej okresnej schôdzky v Pittsburhu, ktorý mu dal brat hlavný predseda Vargovič pre náš okres Andrej Hlinka. Tiež bol zvolený do výboru zúčastniť sa na našej schôdzke. Brat Demjan pokračoval vo svojej poučnej reči, že Katolícka Jednota je naša slovenská matka a čo znamená okres kovaníu o dobrých návrhoch na tejto schôdzke. Na šťastie brata predsedu náš duchovný okresu Andrej Hlinka Father J. Gajdošik najprv nás pozdravil, privítal peknými slovami a pomodlil sa. Na hlavnú časť predsedu br. Ján Jarkovský, predseda č. 260 KJ, tiež privítal schôdzku a prijal nám dar Duchu Svätého k práci, ktorí máme vykonať. Hovoril nám, aby sme sa u nich tak dobre cítili ako vo svojom dome pri svojej rodine.

Dalej brat predseda okresu pokračoval podľa stanov KJ. Brat F. Vavrek, zapisovateľ, predčítal mená úradníkov okresu. Prítomní holi predseda br. Ján Podracký, podpredseda br. Harčar, pokladník A. Konečik, finančný výbor: Jozef Šandor a Ján Jánosič. Naprítomní holi br. Eduard Juhas, športový direktor a br. Štefan Gonglik, podpredseda.

Brat zapisovateľ spísal prítomných zástupcov na tejto schôdzke. Prítomní holi čísla: 250, 311, 329, 369, 380, 395, 670, 851. Spolu všetkých prítomných čísel 8. Nepřítomných 15.

Brat zapisovateľ Frank Vavrek predčítal zápisnicu z minulej schôdzky o všetkom, o čom sa rokovalo. Čítal sa príjmy, od koho a za čo. Výdavky, komu a za čo sa vydávalo. Prenos z minulej schôdzky sme mali \$144.75. Výdavkov na tejto schôdzke sme mali \$42.59. Ostáva nám

vyšok peňazi v banke 1. augusta \$102.16.

Zatým podal správu brat Konečik, pokladník, že má tú istú sumu peňazi, ako aj brat zapisovateľ. Nasledovala správa finančného výboru. Bratia Jozef Šandor a Ján Jánosič prezrali knihy účtovníka a pokladníka a našli všetko v poriadku. Návrh dal br. Ján Jarkovský, aby zápisnica bola prijatá, ako bola čítaná. Tiež aj finančné správy účtovníka a pokladníka, ktoré prezrel finančný výbor a podpisom br. Jána Jarkovského, br. Jozefa Šandora a br. Jána Jánosiča. Odhlasované a prijaté.

Zatým nasledovala správa brata Harčara, organizátora KJ, tiež aj úradníka okresu Andrej Hlinka. Hovoril nám, že náš okres sa uzriesal mať svoju osobitnú kampaň za nové Ústavu s prítomnosť, že naša veľká Jednota sa dočká 70. výročia. Preto našou povinnosťou je dať sa do práce ešte za vlády KJ. On je za to, že okres Andrej Hlinka musí získať najmenej 70 nových členov a rozdeliť to tak, že každé čílo, ktoré patrí do okresu, musí sa prítížiť v tejto kampani a získať aspoň 7 nových členov do KJ a do MO.

Teda len jedného nového za mesiac. To by bol dobrý stuh, ak by sa to dalo urobiť. To je naša povinnosť.

Dalej brat predseda okresu kladal ďalšie návrhy pre náš okres a pripomenul, že onedlho pride deň 70. výročia KJ, aby nás okres nebol posledný, ale medzi prvými. Bol medzi nami poprednejší úradník br. Jozef Demjan, ktorý je predsedom Pittsburského okresu, tiež aj konvencionálneho výboru 34. konvencie KJ. Brat Jozef Demjan nám doniesol pozdrav z ich polročnej okresnej schôdzky v Pittsburhu, ktorý mu dal brat hlavný predseda Vargovič pre náš okres Andrej Hlinka. Tiež bol zvolený do výboru zúčastniť sa na našej schôdzke. Brat Demjan pokračoval vo svojej poučnej reči, že Katolícka Jednota je naša slovenská matka a čo znamená okres kovaníu o dobrých návrhoch na tejto schôdzke. Na šťastie brata predsedu náš duchovný okresu Andrej Hlinka Father J. Gajdošik najprv nás pozdravil, privítal peknými slovami a pomodlil sa. Na hlavnú časť predsedu br. Ján Jarkovský, predseda č. 260 KJ, tiež privítal schôdzku a prijal nám dar Duchu Svätého k práci, ktorí máme vykonať. Hovoril nám, aby sme sa u nich tak dobre cítili ako vo svojom dome pri svojej rodine.

Dalej brat predseda okresu pokračoval podľa stanov KJ. Brat F. Vavrek, zapisovateľ, predčítal mená úradníkov okresu. Prítomní holi predseda br. Ján Podracký, podpredseda br. Harčar, pokladník A. Konečik, finančný výbor: Jozef Šandor a Ján Jánosič. Naprítomní holi br. Eduard Juhas, športový direktor a br. Štefan Gonglik, podpredseda.

Brat zapisovateľ spísal prítomných zástupcov na tejto schôdzke. Prítomní holi čísla: 250, 311, 329, 369, 380, 395, 670, 851. Spolu všetkých prítomných čísel 8. Nepřítomných 15.

Brat zapisovateľ Frank Vavrek predčítal zápisnicu z minulej schôdzky o všetkom, o čom sa rokovalo. Čítal sa príjmy, od koho a za čo. Výdavky, komu a za čo sa vydávalo. Prenos z minulej schôdzky sme mali \$144.75. Výdavkov na tejto schôdzke sme mali \$42.59. Ostáva nám

vyšok peňazi v banke 1. augusta \$102.16.

Zatým podal správu brat Konečik, pokladník, že má tú istú sumu peňazi, ako aj brat zapisovateľ. Nasledovala správa finančného výboru. Bratia Jozef Šandor a Ján Jánosič prezrali knihy účtovníka a pokladníka a našli všetko v poriadku. Návrh dal br. Ján Jarkovský, aby zápisnica bola prijatá, ako bola čítaná. Tiež aj finančné správy účtovníka a pokladníka, ktoré prezrel finančný výbor a podpisom br. Jána Jarkovského, br. Jozefa Šandora a br. Jána Jánosiča. Odhlasované a prijaté.

Zatým nasledovala správa brata Harčara, organizátora KJ, tiež aj úradníka okresu Andrej Hlinka. Hovoril nám, že náš okres sa uzriesal mať svoju osobitnú kampaň za nové Ústavu s prítomnosť, že naša veľká Jednota sa dočká 70. výročia. Preto našou povinnosťou je dať sa do práce ešte za vlády KJ. On je za to, že okres Andrej Hlinka musí získať najmenej 70 nových členov a rozdeliť to tak, že každé čílo, ktoré patrí do okresu, musí sa prítížiť v tejto kampani a získať aspoň 7 nových členov do KJ a do MO.

Brighthon, Pa.; Najsvätejšej Trojice, Struthers, O.; Najsvätejšej Trojice, Ford City, Pa.; sv. Matúša, S. S. Pitts-

Prošba z Kanady

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus! Mili bratia Slováci a sestry Slovenky!

počehná naše úsilia a v spolupráci s milosťou Božou zapredime sa medzi tých našich bratov a sestry, ktorí mali a majú šťastie už dávnejšie mať svoj vlastný slovenský kostol.

Čo nové v Owasso?

Owasso, Mich. — Náš obľúbený duchovný dp. Ján Danjel z osady sv. Jozefa nás zanechal. Odešiel 25. júla na eucharistický kongres do Mnichova, Nemecko. Má sa navrátiť 21. augusta. Náš duchovný si to plným srdcom a podľa šiarového príkladu ostatných slovenských farností aj my chceme žiť hojným životom, ktorý nám Pán Ježiš priniesol (Ján 10: 10).

niak a dp. Ludvík Wilmek. Kázeň povedal dp. Kolanda. Bola takrekná, keď vytkol Hovnot zomrelého. Bol dobrým a prikladným manželom. Po kotoľných obradoch sme ho odpredali do matky sama na cintorín sv. Hrobu. Zaspieval sme mu peknú plechovnu. Malá ľadá zem sa tu prikrýje. Tak sme sa a našim spolubratom, dobrým omdníkom, priateľom a dobrým manželom, rozličili na veľky. Trublonosíci boli so spolku sv. Jozefa č. 480 KJ.

EPÍSTOLA NA DESIATU NEDELŤU PO SV. DUCHU.

Čítanie prvého listu sv. Pavla apoštola Korintčanom, hlava 12, verš 2-11. Bratia! Vieta, ako sta sa dali vodit k nemým modliam, keď ste ešte boli pohanmi? Preto vám dávam na vedomie, že nikto, hovoriac v Duchu Božom, nepovie: "Prekliaty Ježiš!" a nikto nemôže povedať "Ježiš je Pán", ak len nie v Duchu Svätom. Dary milosti sú, pravda, rozličné, ale Duch je ten istý, rozličné sú aj dary služby, ale Pán je ten istý, a rozličné sú aj účinky milosti, ale ten istý je Boh, ktorý všetko v každom Sloveku spodenbuje. Ak je len niekto dary zjavný dar Ducha, tak len na oň. Jeden dostane od Ducha veľ múdrosti, druhý reť poznania, iný však vieru vplyvom toho istého Ducha, iný zasa dar uzdravovania od toho istého Ducha, iný schopnosť činiť divy a iný opľ dar prorocstva, iný schopnosť rozličovať duchov, iný zasa dar rozličných jazykov a iný dar vykladania jazykov. Ale všetko toto spôsobuje jeden a ten istý Duch, ktorý každému dáva, ako chce.

SVÄTÉ EVANĎELIUM.

Staf sa sv. evanjelium podľa Lukáša, hlava 18, verš 9-14. Za onoho času, keď niektorí mnoho si zakladali na svojej spravodlivosti a preto inými pohrdali, Ježiš im predniesol toto podobnenstvo: Dvaja ľudia vystúpili hore do chrámu, aby sa tam pomodlili: jeden farizej a druhý mýtnik. Farizej postavil sa dopredu a v sebe takto sa začal modliť: Bože, ďakujem ti, že nie som, ako ostatní ľudia drží, nespravodlivý, cudzožinec, alebo ako aj tento mýtnik. Posievam sa dva razy do týždňa, desiatky dávam zo všetkého, čo len mám. Mýtnik ostal stát len zďaleka, nepoväzil sa ani oči pozdvihnúť k nebu, ale bil sa v praia, pričom hovoril: Bože, buď milostivý mne hriešnikovi! Hovorim vám: Tanco sa navrátil domov ospravedlnený a nie tamten. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude poníženy a kto sa poníža, bude povýšený.

VÝKLAD

Spasiteľ vidí nebezpečné náboženské zmýšľanie židovského národa, preto často aj ostrým spôsobom blýuje rozličné náboženské neresti. Takýto prípad odobráva sa aj v dnešnom sv. evanjelium.

"Dvaja ľudia vystúpili hore do chrámu, aby sa tam pomodlili: jeden farizej a druhý mýtnik." Leno Kristus vykrel toto podobnenstvo, poslucháci už odsúdili jedného vgrdciach svojich, totiž farizeja.

Je zaujímavé, že Kristus tu ostro odsúdil farizejov, zastancov židovského náboženstva, ktorí najčastejšie navštevovach chrám Jeruzalemský, ktorí sa verejne postili, ktorí však pritom dbali aj na to, aby ich ľud, ako pobožných a pokorných horlivcov učil a zveleboval. Pyšná modltba farizeja nepohne Pána. Farizej je namyslený, hrdý, necíti alebo nechce sa pohrižiť do svojho svedomia, aby rozobral svoju hriešnu dušu; ešte ani v chráme pri modltbe. Aj tam ho zaujmajú desiatky, verejně dobročinné skutky, pocta ľudu, lan nie pokora pred Pánom Bohom. Naprieh do chrámu preto, aby pokorne prosi Najvyššieho o odustenie za svoje každodenné pokiesky, ale šiel ta len preto, by sa vystatoval svojimi skutkami a Boha prinútil k tomu, aby schvaľoval jeho pochvánie.

Mýtnik stojí utiahnutý a bije sa v praia. Na celej jeho postave badať kajúcu pokoru; nemá čas myslieť na včednosť svetaká. Tu stojí pred Bohom, pred svojim sudcom. Tu prestáva ukrutná životná borba o gľieb, česť, uznanie a o prinzeň ľudu. Tu sa mu otvárajú perspektívy večného života. Teraz sa nemôže starať o denné ničomnosti. Vidí svoju hriešnu úbohosať a záhubu, ktorá ho môže dnca-zajtra zničit, preto vrúca volá: "Bože, buď milostivý mne hriešnikovi!" A takto poníženy mýtnik odchádza ospravedlnený, farizej však nie.

Pán Ježiš sa tu verejne postavil proti mienke verejnosti, lebo židovská verejnosť pokladala len farizejov za statočných, bohumilých ľudí. Je to zaujímavé aj pre nás. Nielen vonkajšie, zovnútorne pobožnosti a obrady sú potrebné ku skutočnému náboženskému životu, ale nevyhnutne je tam potrebná aj vnútorne pokora a poníženosť. Nestal, keď sa svet za hodného a statočného pokladá. Svet súdi podľa zovnútorých skutkov.

To je choroba aj dnešnej doby, že kresťanstvo nie je skutočným hýbadiom verejného života. Nie vďaka Bohu, ale ľudskej uznatie, nie pokora Kristova, ale pocta a hlúbná pochvala ľudu, nie nadprirodzené poháňky, ale svetaká kariéra sú často činiteľmi v dnešnom živote. V takomto stave darmo očakávame pokojný pocit ospravedlnenia po modltbe.

Boh očakáva od nás viac. Ľudská spravodlivosť, dobročinnosť, láska k bližnému je obľadenou povinnosťou každého Sloveka. Nie žisto svetakého Sloveka chce v nás vidieť Stvoriteľa; nie takého, ktorého hlavným záujmom je ľudský blahobyt, len svetaký pokojný život, mananie a nadšená vltanie ľudstva. Toto nie je ešte všetko. Kto len z takýchto pohánok pracuje, toho práca a modltba je suchá, prázdna, lebo je ta "homo animalis", živočíšny Slovek. U neho existuje totižto duša, ale nemá dostatočný čas, aby sa o ňu postaral. Takto chudieť tak sú pripútaní k zemi, ako muža k lepu. Nevedia sa odtrhnúť. Nemôžu sa povzniesť k vyšším sféram, k vyšším ideálom, tam, kde sídli dobro a krásna, tam, kde Slovek preclí svoje úbohú ľudskú slabosť a kde pokorne padá na kolena volajúc: "Páne, buď mi milostivý, lebo som veľký hriešnik!"

To neznamená, aby som sa utiahol zo sveta, aby som sa vrátil do stredoveku a v gotických dómech do pološera. Aby som sa bil v praia deň po deň. Nie! Našou povinnosťou je v modernej dobe pri bučiacech strojoch, v začudvaných továrňach, v olejových dielňach, v moderných úradoch, v školách — všade na svete — či je to posledná úbohá dedinka, alebo obrovská moderné mrakodrapní nabité veľmesto — všade viaru Kristovu prečítať a ju rozširovať.

My môžeme byť modernými ľuďmi, veť kultúra, technika je naša, ale nesmieme zabúdať na to, že to nie je ešte všetko. Technika, umenie, kultúra, uznanie, kariéra — to nie je ešte všetko. To nie je ešte konečná zástavka; našim konečným cieľom musí byť: Kristusa, večný život. Zákon Boží neprestáva ani v dobe lietadla, motorov a rádia.

V prvej svetovej vojne na francúzskom fronte stalo sa, že nemeckí granátnici ostrým útokom vrbli sa na pozíciu francúzskeho poručíka Paricarda. Poručík a brózu videl, že jeho mužstvo je vysilené, zranené, slabé. Vtedy skríkol: "Do boja aj mŕtvi!" Mužstvo počulo zúfalý výkrik poručíka, novou energiou sa vrhlo na nepriateľa a premohlo ho.

Aj my sme často takíto mŕtvi, duševne mŕtvi. Na vrchu lánskeho dómu sú krásna sochy z bieleho tarsarského mramoru. Pri úmornej práci, keď chrám stavali, spýtal sa niekto sochára: "Neviem pochopiť, načo sa tak samáháš, veť na vrchu kostola nikto nebude vidieť tvoju sochu a preto nebudú ani uznávať tvoju prácu." Sochár odpovedal: "Stal, keď to ty uznáš." — "A keby som to nebol videl ani ja?" — "Priateľ, aj vtedy to vidí Boh a ja, a to mi stačí."

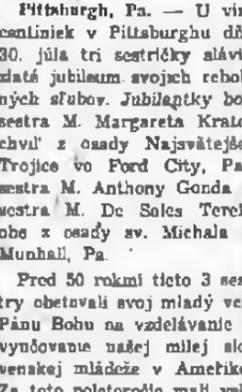
Ses. M. Margareta Kratochvíř

Ses. M. Anthony Gonda

Ses. M. De Sales Terek

Pittsburgh, Pa. — U vin-

centliniek v Pittsburghu dňa 30. júla tri sestričky slávnú zlaté jubileum svojich rehoľných sľubov. Jubilačky boli sestry M. Margareta Kratochvíř, M. Anthony Gonda a M. De Sales Terek, obe z osady Najsvätejšej Trojice vo Ford City, Pa., sestry M. Anthony Gonda a M. De Sales Terek, obe z osady sv. Michala v Munnah, Pa.

Pred 50 rokmi tieto 3 sestry obetovali svoj mladý vek Pánu Bohu na vzdelávanie a vynosovanie našej miliej slovenskej mládeže v Amerike. Za toto polstoročie mali veľký vplyv na mnoho slovenských duš, a ktorými prišli do atyku.

V sobotu 30. júla bola jubilejná slávnosť av. omša o 10:30 hodine ráno v kláštornej kaplnke Božského Srdca. Dp. Tomáš Ryan, C. P. P. S. kňazský kaplán, bol celebrantom tejto sv. omše. Dp. Ramon Sollance, OFM, a dp. Fabián Oris vypomáhali. Príležitostnú kázeň povedal dp. Eugen Luckey, C. P. P. S.

Počas svojho rehoľného účinkovania sestry M. Margareta Kratochvíř učila v nasledujúcich školách: sv. Michala, Munnah, Pa.; sv. Michala, Braddock, Pa.; Najsvätejšej Trojice, McKeesport, Pa. V nasledujúcich školách bola predstavenou, princípálkou a učiteľkou: sv. Barnabáša, Rankin, Pa.; sv. Joachima, Pittsburgh, Pa.; sv. Mateja, Youngstown, O.; sv. Dominika, Donora, Pa.; sv. Cyrila a Metoda, New

Brighthon, Pa.; Najsvätejšej Trojice, Struthers, O.; Najsvätejšej Trojice, Ford City, Pa.; sv. Matúša, S. S. Pitts-

burgh, Pa.; Navštívenia Panny Márie, Mt. Pleasant, Pa.; Narodenia Panny Márie, Uniontown, Pa.; a sv. Jána, Connellsville, Pa.

Sestra M. Antona Gonda pracovala v nasledujúcich osadách: sv. Michala, Braddock, Pa.; sv. Matúša, S. S. Pitts-

burgh, Pa.; a Najsvätejšej Trojice, Struthers, O.; Tiež v nemocnici Vincentian Home, Pittsburgh, Pa. Sestrička bola predstavenou a princípálkou v škole sv. Floriána, United, Pa.; a Narodenia Panny Márie, Uniontown, Pa. Minulých 20 rokov svojho rehoľného života sestry Antona strávila v meste-rinici, kde sa zoberá vyšivovaním a šitím krásnych oltárnych ornátov a ručnými prácami.

Sestra M. De Sales Terek učila slovenské detky v škole sv. Michala, Braddock, Pa.; Najsvätejšej Trojice v Struthers, Ohio; a Navštívenia Panny Márie, Mt. Pleasant, Pa. Sestra bola predstavenou, princípálkou, organizatorkou a učiteľkou pri osade sv. Mateja, Youngstown, Ohio; sv. Barnabáša, Rankin, Pa.; sv. Prokopa, New Salem, Pa.; sv. Matúša, S. S. Pitts-

burgh, Pa.; Navštívenia Panny Márie, Mt. Pleasant, Pa.; sv. Dominika, Donora, Pa.; sv. Michala, Braddock, Pa.; Najsvätejšej Trojice, Duquesne, Pa.; a Najsvätejšej Trojice, Ford City, Pa. Teraz asi 11 rokov sestrička evidí orchestra, piano, organ a spev vo Vincentian High School.

Práca týchto sestier, Ele-niek to našej rehole, bola vďaka nielen pre rehoľu, ale i pre náš slovenský národ v západnej časti Pennsylvanie a Ohio. Blahoželáme jubilančným a prosíme ich Ze-nička, Pána Ježiša, aby im udelil mnoho milostí v tomto živote a večnú odmenu v nebesiach.

Číslo 25 KJ stratilo troch členov

Youngstown, Ohio. — Za dva týždne číslo 25 KJ stratilo troch členov. O prvom br. Štefanovi Hrubom sme už štali. Po ňom zomrel br. Ján Skruh, 88ročný. Už mal vy-platený certifikát. Nebohý zomrel 15. júla a pochovaný bol 18. júla z kostola sv. Patrika v Hubbard, Ohio, kde pracoval a býval celý svoj život. Bol vdovec už 42 rokov. Z kraja prišiel pred 60 rokmi. 13 rokov bol už na odpočinku. Zanechal 3 dcéry. Z nich jedná je mniška. Pracuje tu v nemocnici sv. Alžbety. Zanechal troch synov a 16 vnúdat.

Brat Ján Stanislav zomrel 21. a pochovaný bol 25. júla, najprv z pohrebničky podniku Kubisa a tak z kostola Mena Ježiš, kde je duchovným Msgr. Stefan Begala. Pochovaný je na Kalvárskom cintoríne po boku svojej manželky, ktorá ho predišla na večnosť. Brat Stanislav sa narodil v Koterbachoch na Spiši 24. novembra 1876. Bol už blízko 80ročný. Zanecháva 5 synov a 5 dcér. Dve sú z nich mnišky uruľovníky. Už tu na školách. Jedna na škole Mena Ježiš. Zanechal 25 vnukov a 5 pravnučkov.

Úrad a členstvo spolku č. 25 KJ pozostalým rodinám vyslovujeme svoju prečisťnú sústrasť. Nebohí bratia nech odpočívajú vo svätom pokoji a nech dobrotví Pán Boh prijme ich dušu na milosť.

Martin Moránsky.

Prichádzame k Vám s radostnou správou: v New Westminster, B. C., máme už náš vlastný slovenský kostol zasvätený našim vierozvestcom sv. Cyrilovi a Metodovi.

Takto sa splnila naša túžba, naše modlitby boli vy-počuté a naše srdcia preky-pujú radosťou, a ktorou sa chceme podeliť aj s Vami. Áno, patrime do radu tých Slovákov, ktorí majú upro-stred seba bohosiť a kde v dom sa schádzame ku pravidelným bohoslužbám a kde v našej rodnej materine sa modlíme, spievame a počúva-me slovo Božie.

Sme nevyjavo sa šťastní, že po rokoch nádeji, túžob, obeti, modlitieb a čakania máme privilegium mať účasť na novom slovenskom chráme Božom, kde medzi nami a s nami prebýva náš Pán.

Ako sa to stalo? Náš ndp. arcibiskup J. E. Wm. M. Duke, D. D., v me-ste Vancouver, B. C., požiada slovenských jezuitov v Galt, Ontario, o slovenského kňaza-misionára. Pred dvoma rokmi mi pripadla milá úloha ísť na Západ, na paci-fické pobrežie, do najkrajšej kanadskej provincie, do B. C. Tu som pokračoval v práci mojich slávnych predchodcov: Fr. Floriána SVD, Fr. Fajkus SVD, Fr. Záhku SJ a Fr. Sprušanského SJ. Boh žehnal nimi, začatú prácu a náš dobrý a horlivý ľud uká-zal svoj náboženský život. Rádne sme sa schádzavali raz v mesiaci na sv. omšu a raz zasa na sv. hodinu. Cho-dievali sme do kostolika Sv. Ducha na Queensboro, B. C., čo vystavah slovenské mo-žofnaté ruky hnané ohnivými srdcami a plné ochoty i veľkodušnosť. Pod vedením zručného Fr. Maletera vy-stavil skromný sice ale milý chrám Boží, ktorý sa stal náboženským strediskom Slo-vákov po celom okolí. Ale sa ukázalo, že kostol je malý. Nestal už poťat všetkých, čo žiadostivo prechádzali píš z prameňov milosti posväcujúcej. A tu Pán Boh zasiahol. J. E. ndp. arcibiskup zriadil slovenskú misiu vo svojej diecěze. Z Rima pri-šiel dekrét a tak sme naj-prv zarientovali bývalý ko-stol svätého Michala v New Westminster, B. C. Ten je v strede pre všetkých Slovákov na okolí. Spoločnými sílami a obetami sme ho vy-maľovali, prichystali k po-svätným úkonom nábožen-ských, ktoré sme začali na Kvetnú nedeľu. Vtedy sa za-dali nové dejiny Slovákov na Pacifiku: dal miesto Pánu Ježišovi, aby mohli ísť z via-čnoého odkazu Emmanuel, tojest Boh s nami. A tak sme odbavili Veľkú noc aj o-statné sviatky, ako sme boli svyvkí doma. Slovo Božie te-raz zmele v našej materine a práve tak naše modlitby a najmä nábožné piesne. Tak-to sme si stili, že nás je dost a rozhodli sme sa vzácnu príležitosť plne využiť pre o-slabu Boha a posvetenie na-šich duš: kúpili sme ten ko-stol.

Je to prý slovenský ko-stol v západnej Kanade. A keďže celý kresťanský slo-vanský svet sa chystá troj-ročnou duchovnou obnovou pripraví sa na oslavu 1.100. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu, a citom úprimnej povďačnos-ti za "dedičstvo otcov na-šich" sme ho nazvali ich me-nom.

Horlivé a obetavé, nikdy neustávajúce ruky nášho ľu-du zbližka i zďaleka, sa pri-žinili o krásny chrám Boží. Každý týždeň je v ňom čoi nová a milá. A to isté treba povedať aj o fare. Takto bu-dujeme nové náboženské a kultúrne stredisko Slovákov na svete.

Máme veľkú nádej, že Boh

Prichádzame k Vám s radostnou správou: v New Westminster, B. C., máme už náš vlastný slovenský kostol zasvätený našim vierozvestcom sv. Cyrilovi a Metodovi.

Takto sa splnila naša túžba, naše modlitby boli vy-počuté a naše srdcia preky-pujú radosťou, a ktorou sa chceme podeliť aj s Vami. Áno, patrime do radu tých Slovákov, ktorí majú upro-stred seba bohosiť a kde v dom sa schádzame ku pravidelným bohoslužbám a kde v našej rodnej materine sa modlíme, spievame a počúva-me slovo Božie.

Sme nevyjavo sa šťastní, že po rokoch nádeji, túžob, obeti, modlitieb a čakania máme privilegium mať účasť na novom slovenskom chráme Božom, kde medzi nami a s nami prebýva náš Pán.

Ako sa to stalo? Náš ndp. arcibiskup J. E. Wm. M. Duke, D. D., v me-ste Vancouver, B. C., požiada slovenských jezuitov v Galt, Ontario, o slovenského kňaza-misionára. Pred dvoma rokmi mi pripadla milá úloha ísť na Západ, na paci-fické pobrežie, do najkrajšej kanadskej provincie, do B. C. Tu som pokračoval v práci mojich slávnych predchodcov: Fr. Floriána SVD, Fr. Fajkus SVD, Fr. Záhku SJ a Fr. Sprušanského SJ. Boh žehnal nimi, začatú prácu a náš dobrý a horlivý ľud uká-zal svoj náboženský život. Rádne sme sa schádzavali raz v mesiaci na sv. omšu a raz zasa na sv. hodinu. Cho-dievali sme do kostolika Sv. Ducha na Queensboro, B. C., čo vystavah slovenské mo-žofnaté ruky hnané ohnivými srdcami a plné ochoty i veľkodušnosť. Pod vedením zručného Fr. Maletera vy-stavil skromný sice ale milý chrám Boží, ktorý sa stal náboženským strediskom Slo-vákov po celom okolí. Ale sa ukázalo, že kostol je malý. Nestal už poťat všetkých, čo žiadostivo prechádzali píš z prameňov milosti posväcujúcej. A tu Pán Boh zasiahol. J. E. ndp. arcibiskup zriadil slovenskú misiu vo svojej diecěze. Z Rima pri-šiel dekrét a tak sme naj-prv zarientovali bývalý ko-stol svätého Michala v New Westminster, B. C. Ten je v strede pre všetkých Slovákov na okolí. Spoločnými sílami a obetami sme ho vy-maľovali, prichystali k po-svätným úkonom nábožen-ských, ktoré sme začali na Kvetnú nedeľu. Vtedy sa za-dali nové dejiny Slovákov na Pacifiku: dal miesto Pánu Ježišovi, aby mohli ísť z via-čnoého odkazu Emmanuel, tojest Boh s nami. A tak sme odbavili Veľkú noc aj o-statné sviatky, ako sme boli svyvkí doma. Slovo Božie te-raz zmele v našej materine a práve tak naše modlitby a najmä nábožné piesne. Tak-to sme si stili, že nás je dost a rozhodli sme sa vzácnu príležitosť plne využiť pre o-slabu Boha a posvetenie na-šich duš: kúpili sme ten ko-stol.

Je to prý slovenský ko-stol v západnej Kanade. A keďže celý kresťanský slo-vanský svet sa chystá troj-ročnou duchovnou obnovou pripraví sa na oslavu 1.100. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu, a citom úprimnej povďačnos-ti za "dedičstvo otcov na-šich" sme ho nazvali ich me-nom.

Horlivé a obetavé, nikdy neustávajúce ruky nášho ľu-du zbližka i zďaleka, sa pri-žinili o krásny chrám Boží. Každý týždeň je v ňom čoi nová a milá. A to isté treba povedať aj o fare. Takto bu-dujeme nové náboženské a kultúrne stredisko Slovákov na svete.

Máme veľkú nádej, že Boh

Prichádzame k Vám s radostnou správou: v New Westminster, B. C., máme už náš vlastný slovenský kostol zasvätený našim vierozvestcom sv. Cyrilovi a Metodovi.

Takto sa splnila naša túžba, naše modlitby boli vy-počuté a naše srdcia preky-pujú radosťou, a ktorou sa chceme podeliť aj s Vami. Áno, patrime do radu tých Slovákov, ktorí majú upro-stred seba bohosiť a kde v dom sa schádzame ku pravidelným bohoslužbám a kde v našej rodnej materine sa modlíme, spievame a počúva-me slovo Božie.

Sme nevyjavo sa šťastní, že po rokoch nádeji, túžob, obeti, modlitieb a čakania máme privilegium mať účasť na novom slovenskom chráme Božom, kde medzi nami a s nami prebýva náš Pán.

Ako sa to stalo? Náš ndp. arcibiskup J. E. Wm. M. Duke, D. D., v me-ste Vancouver, B. C., požiada slovenských jezuitov v Galt, Ontario, o slovenského kňaza-misionára. Pred dvoma rokmi mi pripadla milá úloha ísť na Západ, na paci-fické pobrežie, do najkrajšej kanadskej provincie, do B. C. Tu som pokračoval v práci mojich slávnych predchodcov: Fr. Floriána SVD, Fr. Fajkus SVD, Fr. Záhku SJ a Fr. Sprušanského SJ. Boh žehnal nimi, začatú prácu a náš dobrý a horlivý ľud uká-zal svoj náboženský život. Rádne sme sa schádzavali raz v mesiaci na sv. omšu a raz zasa na sv. hodinu. Cho-dievali sme do kostolika Sv. Ducha na Queensboro, B. C., čo vystavah slovenské mo-žofnaté ruky hnané ohnivými srdcami a plné ochoty i veľkodušnosť. Pod vedením zručného Fr. Maletera vy-stavil skromný sice ale milý chrám Boží, ktorý sa stal náboženským strediskom Slo-vákov po celom okolí. Ale sa ukázalo, že kostol je malý. Nestal už poťat všetkých, čo žiadostivo prechádzali píš z prameňov milosti posväcujúcej. A tu Pán Boh zasiahol. J. E. ndp. arcibiskup zriadil slovenskú misiu vo svojej diecěze. Z Rima pri-šiel dekrét a tak sme naj-prv zarientovali bývalý ko-stol svätého Michala v New Westminster, B. C. Ten je v strede pre všetkých Slovákov na okolí. Spoločnými sílami a obetami sme ho vy-maľovali, prichystali k po-svätným úkonom nábožen-ských, ktoré sme začali na Kvetnú nedeľu. Vtedy sa za-dali nové dejiny Slovákov na Pacifiku: dal miesto Pánu Ježišovi, aby mohli ísť z via-čnoého odkazu Emmanuel, tojest Boh s nami. A tak sme odbavili Veľkú noc aj o-statné sviatky, ako sme boli svyvkí doma. Slovo Božie te-raz zmele v našej materine a práve tak naše modlitby a najmä nábožné piesne. Tak-to sme si stili, že nás je dost a rozhodli sme sa vzácnu príležitosť plne využiť pre o-slabu Boha a posvetenie na-šich duš: kúpili sme ten ko-stol.

Je to prý slovenský ko-stol v západnej Kanade. A keďže celý kresťanský slo-vanský svet sa chystá troj-ročnou duchovnou obnovou pripraví sa na oslavu 1.100. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu, a citom úprimnej povďačnos-ti za "dedičstvo otcov na-šich" sme ho nazvali ich me-nom.

Horlivé a obetavé, nikdy neustávajúce ruky nášho ľu-du zbližka i zďaleka, sa pri-žinili o krásny chrám Boží. Každý týždeň je v ňom čoi nová a milá. A to isté treba povedať aj o fare. Takto bu-dujeme nové náboženské a kultúrne stredisko Slovákov na svete.

Máme veľkú nádej, že Boh

Prichádzame k Vám s radostnou správou: v New Westminster, B. C., máme už náš vlastný slovenský kostol zasvätený našim vierozvestcom sv. Cyrilovi a Metodovi.

Takto sa splnila naša túžba, naše modlitby boli vy-počuté a naše srdcia preky-pujú radosťou, a ktorou sa chceme podeliť aj s Vami. Áno, patrime do radu tých Slovákov, ktorí majú upro-stred seba bohosiť a kde v dom sa schádzame ku pravidelným bohoslužbám a kde v našej rodnej materine sa modlíme, spievame a počúva-me slovo Božie.

Sme nevyjavo sa šťastní, že po rokoch nádeji, túžob, obeti, modlitieb a čakania máme privilegium mať účasť na novom slovenskom chráme Božom, kde medzi nami a s nami prebýva náš Pán.

Ako sa to stalo? Náš ndp. arcibiskup J. E. Wm. M. Duke, D. D., v me-ste Vancouver, B. C., požiada slovenských jezuitov v Galt, Ontario, o slovenského kňaza-misionára. Pred dvoma rokmi mi pripadla milá úloha ísť na Západ, na paci-fické pobrežie, do najkrajšej kanadskej provincie, do B. C. Tu som pokračoval v práci mojich slávnych predchodcov: Fr. Floriána SVD, Fr. Fajkus SVD, Fr. Záhku SJ a Fr. Sprušanského SJ. Boh žehnal nimi, začatú prácu a náš dobrý a horlivý ľud uká-zal svoj náboženský život. Rádne sme sa schádzavali raz v mesiaci na sv. omšu a raz zasa na sv. hodinu. Cho-dievali sme do kostolika Sv. Ducha na Queensboro, B. C., čo vystavah slovenské mo-žofnaté ruky hnané ohnivými srdcami a plné ochoty i veľkodušnosť. Pod vedením zručného Fr. Maletera vy-stavil skromný sice ale milý chrám Boží, ktorý sa stal náboženským strediskom Slo-vákov po celom okolí. Ale sa ukázalo, že kostol je malý. Nestal už poťat všetkých, čo žiadostivo prechádzali píš z prameňov milosti posväcujúcej. A tu Pán Boh zasiahol. J. E. ndp. arcibiskup zriadil slovenskú misiu vo svojej diecěze. Z Rima pri-šiel dekrét a tak sme naj-prv zarientovali bývalý ko-stol svätého Michala v New Westminster, B. C. Ten je v strede pre všetkých Slovákov na okolí. Spoločnými sílami a obetami sme ho vy-maľovali, prichystali k po-svätným úkonom nábožen-ských, ktoré sme začali na Kvetnú nedeľu. Vtedy sa za-dali nové dejiny Slovákov na Pacifiku: dal miesto Pánu Ježišovi, aby mohli ísť z via-čnoého odkazu Emmanuel, tojest Boh s nami. A tak sme odbavili Veľkú noc aj o-statné sviatky, ako sme boli svyvkí doma. Slovo Božie te-raz zmele v našej materine a práve tak naše modlitby a najmä nábožné piesne. Tak-to sme si stili, že nás je dost a rozhodli sme sa vzácnu príležitosť plne využiť pre o-slabu Boha a posvetenie na-šich duš: kúpili sme ten ko-stol.

Je to prý slovenský ko-stol v západnej Kanade. A keďže celý kresťanský slo-vanský svet sa chystá troj-ročnou duchovnou obnovou pripraví sa na oslavu 1.100. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu, a citom úprimnej povďačnos-ti za "dedičstvo otcov na-šich" sme ho nazvali ich me-nom.

Horlivé a obetavé, nikdy neustávajúce ruky nášho ľu-du zbližka i zďaleka, sa pri-žinili o krásny chrám Boží. Každý týždeň je v ňom čoi nová a milá. A to isté treba povedať aj o fare. Takto bu-dujeme nové náboženské a kultúrne stredisko Slovákov na svete.

Máme veľkú nádej, že Boh

Brat Jozef Jančurka

na večnosti

Cudaby, Wis. — Náš priateľ a dobrý Slovak, osadník osady sv. Jozefa v meste Cudaby, člen Katolíckej Jednoty č. 480 a dlhoročný úctovník tohto čiasa, brat Jozef Jančurka, dobrý a svorný manžel pani Anny Jančurkovej, už nie je viac medzi žhými. Odošiel sa tam, odkiaľ niet návratu. Oddal svoju nemrteľnú dušu Otcu nebeskému. Bol dlho chorý, ale nebolo leku preňho. A Boh sa ho povolal k sebe. Stala sa Jeho Božia vôľa.

Nebohý zomrel v pondelok 18. júla. V nedeľu sa mu pohorilo a v pondelok ráno o-koľo 6. hodiny zomrel. Bol vystretý u nášho pohrebni-ka, spolubrata Richarda Ry-szeka, kde bol od pondelka do štvrtku rána. Oddal ho prevzali do kostola sv. Jozefa, kde bola zaňho sv. omša a tromi kňazmi. Náš dp. Ju-raj Kolanda, dp. Richard Be-

Práve som sa stroji pisat túto zprávu, keď ma prekva-pil moje krajanky zo Sche-nectady, N. Y. Boli to pani Anička Kovarcová a pani Helenka Navidecková. Bolo to vzácné stretnutie. Za 47 rokov som ich nemal šťastie poznať ani vidieť. Je to dbyň čas. Ďakujem za navštev-u. Ján P. Bainer

NAJLEPŠÍ ČAS NAVŠTÍVIŤ VAŠU KRAJINU

M. S. BATTERY

CESTUJTE NA POPULÁRNEJ PRIATEL'SKEJ Z KANADSKYCH PRÍSTAVOV do Odyse (Poľsko) a odíť všetkom alebo autom celkom ľahko a pohodlne do všetkých čiasok Česko-Slovenska. Navštívte cestou slávnané COPENHAGEN! Na M. S. BATTERY budete sa ľeši! príjemnému a teplému ovzdušiu, priateľ'skej posádke a obľaske ako aj tradične preslávanej slanskej kuchyni. ZNÍŽENÉ CENY CESTOVNÉHO Z MONTREALU 9. SEPTEMBRA, 11. OKTÓBRA, 18. NOVEMBRA Slávovlní vianocná cesta Z QUEBECU — 7. DECEMBRA Informácie a rezervácie žiadajte u svojho miestneho agenta alebo

Jednota

Katolícky týždenník — Catholic Weekly

VYCHÁDZA KAŽDÝ STREDA — ISSUES EVERY WEDNESDAY

Maťatka a vydavateľ — Publisher and Proprietor:

PRVÁ KATOLÍCKA SLOVENSKÁ JEDNOTA
v Spojených štátoch Amerických

Redaktor: PHILIP A. HROBÁK Editor

The "JEDNOTA," the oldest and most influential Slovak Catholic Weekly, is the official organ of the First Catholic Slovak Colon of America, the largest Slovak fraternal organization in the world. Because it reaches every Slovak colony in the U. S. A. and Canada, the "JEDNOTA" is the best Slovak advertising medium. Rates on request.

The editor cannot be responsible for unsolicited manuscripts unless a stamped self-addressed envelope is enclosed. Opinions expressed in signed articles do not necessarily represent the views of the editor, the Supreme Officers, or the First Catholic Slovak Colon.

Display bez podpisu alebo osobnej úhrady "Jednota" nepřijíma. Display, oznámenia a ohlasy bez podpisu alebo osobnej úhrady sa neprijímajú. V PONDELOK sa platí.

NÁKLAD — CIRCULATION: 39,917

ROČNÉ PREDPLATNÍ:	SUBSCRIPTION RATES:
Pro Ameriku 53.00	United States (Per Annum) 53.00
Pro Kanadu 54.00	Canada 54.00
Pro Európu 54.50	Europe 54.50

Address: "JEDNOTA," P. O. Box 180, MIDDLETOWN, PENNA.
Bell Telephone: Middletown WHitney 4-8431

Nedľa 10 po Sr. Duchu O far- 16 Utorok — — — — — Hycnat, Rich. v.
sejvi a ujnubav. Lat. 18. 17 Streda — — — — — Liberec, mlá.
AUGUST 1948 18 Štvrtok — — — — — Helena, cta.
14 Nedľa — — — — — Eurobius, ka. a m 19 Piatok — — — — — Ludvik, biskup tol.
11 Ponedelok — — — — — Nanebovz. P. Marie 20 Sobota — — — — — Bernard, opát.

NOVÁ ÚSTAVA A NÁBOŽENSTVO

Ak bola v ústave z 9. mája 1948 zarúčená sloboda vyznania aspoň na papier, tak v novej ústave z 11. júla t. r. stáva sa štátnym náhľadom v ČSSR marxizmus-leninizmus. V texte ústavy sa to vyjadruje ešte jasnejším, vyhraneným a totalitnejším spôsobom, než to bolo v návrhu. V 16 článku novej ústavy sa usakóbuje, že "celá kultúrna politika v Česko-Slovensku, rozvoj vzdelania, výchova a vyučovanie sa vedú v duchu vedeckého svetového náhľadu, marxizmu-leninizmu". V treťom odseku toho istého článku sa vraví, že "štát a spoločenské organizácie sa sústavné usilujú o odstránenie prežitkov vykorisťovateľskej spoločnosti vo vedomí ľudí". A napokon v treťom odseku 24 článku sa opakuje: "Celá výchova a všetko vyučovanie sú založené na vedeckom svetovom náhľade..."

Pripomíname, že vedeckým svetovým náhľadom, ako sa to výslovne hovorí aj v ústave, sa v komunistickom žargóne označuje marxizmus-leninizmus, ktorého podstatnými zložkami sú materializmus a ateizmus, tento svetový náhľad je z vedeckého hľadiska vylúčené nepodložené a neobjektívny. Pod predĺžkami minulosti rozumie sa v ústave, ako i v ostatných podobných textoch nie na poslednom mieste náboženský svetový náhľad.

V 28. článku všetkým občanom sa zaručuje sloboda prejavu, najmä sloboda slova a tlače, a to "v súlade so zákonmi pracujúceho ľudu". Vari v celej ústave niečo pokrývateľnejšie tvrdenia, ako je toto. Akú možnosť slobody tlače majú nekommunistickí občania, ktorých je v ČSSR drvivá väčšina? Prakticky nijakú. Celá tlač je štátnym monopolom a najmä noviny sú pod absolútnou kontrolou komunistických orgánov. Ako vyzerať napríklad sloboda náboženskej tlače v súčasnej ČSSR? To všetci dobre vedia. Ešte aj tých pár časopisov, ktoré nechali na ukážku, sú viac na propagáciu režimu ako pre náboženské poučenie čitateľov. "Katolícke noviny" nienieža nemôžu odpovedať na sústavné útoky proti náboženstvu, Bohu, evanjeliu a Cirkvi, ale nesmú ani čerkať, čo všetko sa na Slovensku proti náboženstvu podniká. Naopak, pokúšajú sa vzbudiť dojem, že všetko je v tom najlepšíom pomere. Pre komunistov sloboda náboženskej tlače nie je samozrejme "v súlade so zákonmi pracujúceho ľudu". Lenže preto dávajú do ústavy, že sloboda tlače sa zaručuje VŠETkým občanom, kým v skutočnosti sa zabezpečuje iba pre komunistickú menšinu, kým drvivá väčšina občanov nemá žiadnu možnosť slobodne prejavíť svoju myseľ ani slovom ani tlačou. Navzdory tomu sa zväčša anonymných listov, ktoré dostávajú redakcie rozhlasu a časopisov, a to i o náboženských otázkach. Anonymnosť týchto listov svedčí o strachu pred prenasledovaním, o neslobode prejavu.

Dalším pokrývateľným článkom novej ústavy je článok 32, ktorý znie takto: "Sloboda vyznania je zarúčená. Každý môže vyznávať akúkoľvek náboženskú vieru, alebo byť bez vyznania, ako aj vykonávať náboženské úkony, pokiaľ to nie je v rozpore so zákonom. Náboženská vieru alebo presvedčenie nemôže byť dôvodom pre to, aby niekto odmietol plniť občiansku povinnosť, ktorá mu je uložená zákonom".

Teda aj tú doteraz jestvujúcu skúpu možnosť konania bobozlukieb a vyluhovania sviatosti bude možné ešte viac obmedziť rozličnými nariadeniami a zákonami. Ako vieme, povestné zákony, označované článkami 217 a 218 zo 14. októbra 1949 podstatne zasahujú do náboženského života ČSSR a kladú Cirkvi do úplného područia štátu, v duchu marxisticko-leninských materialistických zásad a podľa vzoru sovietského protináboženského zákonodarstva. Podľa zákona 217 štát usmerňuje celý náboženský život, a to v duchu marxistickom, podľa ktorého má náboženstvo v komunistickej spoločnosti vyhynúť, pretože stratilo svoju hospodársku bázu, ktorá ho vraj zrodila. Štátne zriadenie sa však usiluje tento "záhľ" umelým spôsobom urýchliť, pretože skúsenosť napriek marxistickým teóriám a predpovediam dokázala, že takzvané náboženské presvedky nemiznú samy od seba z mocnou spoločenského zriadenia. Zákon 218 stavia Cirkvi do úplného hospodárskeho područia štátu a pozbavuje ju administratívnej slobody. Keď sa teda v ústave hovorí, že sloboda vyznania je zarúčená..., pokiaľ to nie je v rozpore so zákonom, mienl v prvom rade

tie to zákony, ktoré už fakticky náboženskú slobodu potlačili, alebo ju podstatne obmedzili.

V službách štátickej propagandy už doteraz stáli všetky školy, mládežnícka organizácie, ako aj rozhlas, televízia, film a divadlo, ba celý štátny aparát. Samozrejme, že obrovské sumy, idúce na túto protináboženskú propagandu, platí ľud — vo svojej drvivej väčšine veriaci — prelože je ona udržovaná zo štátnych a verejných fondov. Mohli by sme citovať ne jeden prípad, ako nútili ľudí vystupovať z Cirkvi, najmä v kultúrnom, okvetovom, bezpečenostom a vojenskom sektore, o čomoch strany ani nehovoriac. Keď bol nátlak bezvýsledný, tak prisťahujúcich prapustili zo služby, preradili do výroby alebo ich poslali na nevýhodné pôsobiská. Ťažkým nátlaku sú podrobení študenti a vobce školská mládež. Kto navštevuje kostol, prístupuje k sviatostiam a poslela svoje deti na vyučovanie náboženstva, musí znášať škandovanie alebo aspoň mnohé nepríjemnosti a nevýhody. Niektoré zamestnania a miesta sú prístupné len ateistom.

Co všetko si musel vytrpieť z tejto stránky v posledných časoch učiteľ, a tým sa už netaja ani sami komunisti. Tak Štefan Ducar, takzvaný promovany pedagóg z Levoče v bratislavskej Pravde zo dňa 18. júna t. r. napísal, že na ideologickej konferencii učiteľov-absolventov bývalej filologickej fakulty Vysokej školy pedagogickej v Prešove jeden z absolventov uviedol, že slovenské verejnosť rozdeľuje učiteľov na dve kategórie "na tých, čo do kostola nechodú a na tých, čo do kostola NESMÚ chodiť". Teda nátlak, ktorému sú podrobení učitelia za svoje náboženské presvedčenie, je neodolateľným faktom. V tom istom článku sa práve v súvisle s novou ústavou tvrdí, že veriaci učiteľ nebude môcť vychovávať svojich žiakov v duchu marxizmu-leninizmu, ako to predpauje nová ústava, a preto "SKÓR ČI NESKÓR SA DOSTANE DO PRIAMEHO ROZPORU SO... ZÁKLADNÝM ZÁKONOM ŠTÁTU".

Tuň máme teda čierno na bielom, že sloboda vyznania sa nevštevuje na učiteľov ani na žiakov, napriek tomu, že ústava ju na papieri zaručuje VŠETkým občanom. Takto teda vyzará komunistická sloboda vyznania v praxi. Nemôže byť ani reči o skutočnej slobode vyznania a svedomia, ale iba o štátnej diktatúre komunistickej strany, a to nielen na politickom, administratívnom, hospodárskom a sociálnom poli, ale aj na poli kultúrnom a ideologickeom. Dokonca ešte aj v štátnom ulolených prísahách sa sľubuje vernosť "veci socializmu" a podobne aj súdy majú celou svojou činnosťou slúžiť "veci socializmu". Protináboženskej nenávisti padol za obeť aj cyrilometodský dvojkríž v slovenskom národnom znaku a nahradili ho akousi valkou, ktorá aj z estetickéj a umelackej stránky je pod väčšou kritikou.

V citovanom čísle bratislavskej "Pravdy" istý Ján Uher celkom otvorene bránil povinnú marxistickú výchovu v školách, pretože vraj jedine táto sa zakladá na skutočných faktoch, a nie na lžiach. Ako keby sloboda svedomia nepozostávala práve v tom, že sa pripúšťajú vzácerá mienky a že sa nenadiktuje všetkým ten istý náhľad, a to ani poť tou zámenkou, že jedine on je pravdivý. Veď je jasné, že medzi viacerými rozhodzujúcej sa náhľadmi iba jeden môže byť pravdivý, lebo pravda je jedna. Lenže k pravde sa ľudia privedzajú poučovaním a presvedčaním, a nie diktátom zhora. A práve to dokazuje neistota a zlé svedomie marxistov, že len čo sa dostanú k moci, nienieže dajú do služieb svojej ideológie celý štátny aparát, ale okrem toho znemožnia akúkoľvek slobodnú výmenu náhľadov so svojimi ideologickými protivníkmi, že ich pozbavia slobody tlače a vyjadrovania.

Ako je známe, pôvodná sovietská ústava, vypracovaná Leninom, uznávala slobodu náboženskej i protináboženskej propagandy. Skúsenosť však dokázala, že protináboženská propaganda v slobodnom súperení a v slobodnej výmene náhľadov a veriacimi viedy podľahne, neobtojeji vo svetle faktov. Preto komunisti pokladali za potrebné umlčať obrancov náboženstva. A tak Stalinova ústava z roku 1936 už nepozná slobodu náboženskej propagandy, zatiaľ čo ju pine priznáva ateistom. A tento Stalinov ústavný článok sa fakticky uplatňuje aj na Slovensku. To je každému jasné. Čudné je len to, že aj napriek týmto do očí bijúcim skutočnostiam nájdú sa ľudia, ktorí sa nehania tvrdiť, že pre komunistický štát náboženstvo je súčasnou vecou, a že v Sovietskom zväze a v štátoch závislých od neho jestvuje sloboda vyznania a svedomia.

JEDNO SLOVENSKÉ OBJATIE

Dr. Jozef Cieker

Mýšlienky všetkých Slovákov mali by v tomto mesiaci auguste prpútať sa k dvom veľkým postavám slovenských moderných dejín: k Andrejovi Hlinkovi a Martinovi Rázusovi. V týchto dvoch postavách bol a je zvyraznený azda najrečitejšie slovenský národ. Jeden z nich bol v živote katolíckym kňazom. Druhý bol kňazom evanjelickým. Jeden z nich bol tmočnikom katolíckej väčšiny slovenského národného spoločenstva. Druhý predstavoval tie najkrajšie vlastnosti evanjelickej časti národa. Jeden i druhý však boli jedno. Národ bol pre nich hodnotou neobdobiteľnou. Slovensko bolo predmetom ich horúcej lásky. Práva slovenského národa boli pre jedného i druhého vecou posvätnou. Obaja boli neúnavnými bojovníkmi až do konca za spoločné dobro národa.

Každému, kto slovenský národ chce ovládať, kto ho chce vykorisťovať, kto ho chce za podnož svojich politických, medzinárodných a materiálnych ambícií pokladať, záležalo na tom, aby slovenský národný jednotu rozbiť. Podelený národ bol vždy obeťou korisťníkov. Národ, ktorý nešiel po jednej národnej a tradičnej ceste svojho poslania, bol vždy vystavený nebezpečenstvu chodenia po bludných cestách. Národ, ktorý nevedel uznávať autoritu svojich duchovných a politických vodcov, bol donútený časom uznávať autoritu cudzie.

Po dlhých vnútropolitických bojoch v slovenskom národnom spoločenstve, skoro už na akonku života oboch slovenských dejateľov Andreja Hlinku a Martina Rázusa, odohral sa v slovenskom národe proces zjednocovania. Rovnako týchto dvoch borcov slovenských mohli vidieť, že celý národ môže ísť spoločne za najvyšším svojím cieľom, slobodou a nezávislosťou. Keď na veľkom národnom zhromaždení vo Zvolene Andrej Hlinka a Martin Rázus sa objali, nebol to len akt dvoch bojovníkov, ktorí sa stretli vyčerpaní na barikádach po tuhom boji, ale bol to aj akt kompromisácie, viditeľný akt, že celý národ patrí pod jednu zástavu boja i práva. Práca jedného i druhého na zvolenskam stretnutí ukázala svoje ovocie. Andrej Hlinka a Martin Rázus v tomto objatí symbolizovali pre všetky slovenské pokolenia najzákladnejšiu pravdu a potrebu slovenského národa. Akoby boli v horúcej láske k svojmu vypovedali

svoj národný a politický testament: Slováci, zjednotení pójďte k víťazstvu, rozbití pójďte k záhube!

Zlý démon práve vtedy, keď videl, že už dorrelo politické dielo Andreja Hlinku a Martina Rázusa, dal sa do zúrivého náporu proti tomuto dielu. Len nedovoliť, aby sa Slováci cítili jedno. Len zabrániť tomu, aby sa evanjelická časť národa dohodla na spoločnej ceste s časťou katolíckou. Bolo treba udusiť v slovenskom národe pocit živej spolupatričnosti. Bolo treba siať negatívne medzi jedným a druhou konfesiou. Tisíce intrig, tisíce neľachetností a tisície zlych skutočností nabromadila cudzia ruka, aby duchovné a politické spoločenstvo slovenské sa zmožnilo. Bolo treba uprednostňovať menšinu, aby sa mohla ľahšie odpojovať od národného stromu života, aby mohla si sama podpílovať konár, na ktorom už dokvital kvet lásky bratskej, z ktorého sa malo narodiť spoločné dobro všetkých Slovákov. Bolo treba siať nedôveru vo väčšine slovenského národa, aby táto "videla" nielen svojho nepriateľa, ale aj spolenca cudzích záujmov v tejto slovenskej menšine. A bolo treba postaviť Slováka proti Slovákom. Evanjelika oproti katolíkom. Bolo treba vytvoriť celé falošné legendy, aby národ sa dostal do duchovného a mravného zmätku. Bolo treba rozvadiť slovenské rodiny, slovenskú spoločnosť, slovenských politikov, slovenských básnikov a spisovateľov, slovenských umelcov, vedcov, slovenské dediny a mestá. Cudzí začali si nárokovat výslovne právo na to, aby vyriešali rozsudky o národnej spoľahlivosti najkrajších slovenských osobností. Patriot nebol ten, kto miloval svoje Slovensko, ale ten, kto miloval cudzie. Spoľahlivý nebol ten, čo celý svoj život zasvätil veci slovenskej, ale ten, kto poslušne vyplňoval príkazy a rozkazy cudzie. Andrej Hlinka a Martin Rázus neboli dobrými Slovákami, ale nimi podľa cudzieho meradla boli tí, čo slúžili pražskému centralizmu.

A vtedy, keď ovocie pokolení slovenských, teda pod národnej, duchovnej a politickej práce Berholáka, Holého, Šúra, Hurbana, Mozyesa, Kuzmányho, Vajanského, Skvákha, Jurigu, Škulskýho, Štefánika, Hlinku a Rázusa sa stalo majetkom všetkých Slovákov, tí, čo národ slovenský pokladali za definitívnu svoju korisť, sa postavali o to, aby toto ovocie zhorklo v dušiach časti slovenského národného spoločenstva. To najkrajšie, to najbohatšie, to najcennejšie, čo národ môže mať, tojeť štátnu nezávislosť, opradiť do toľkých nepráv, do toľkej hanobnosti, do toľkej zrady, aby nie všetci Slováci mohli brať účasť na tomto ovoci práce pokolení. Bolo treba zhanuť kvet slovenského života, aby na pôde slovenskej mohla i ďalej riasť chamrad cudzích záujmov.

A tak po rokoch na miestach, kde Andrej Hlinka a Martin Rázus sa bratsky objali, kde celý národ zapriahával, aby sa držal pokope, aby nenasad na lep cudzím, sa musela odobrať jedna z najväčších tragédií. Na miestach, kde nábrobné kríže Hlinka a Rázusa pripomínali lásku, avornosť a jednotu, vidi zohrali so životmi slovenskými, patetickú drámu púť proti slovenskej štátnej nezávislosti. Brat šiel proti bratovi, preložie tak to kázali cudzí, pretože tak to diktovali po slovenskej krvi sliznivi agenti cudzích záujmov. Azda si Slováci ani neuvedomili vtedy, aký strašný dejinný zločin bratovraždy sa tam stal. Umlčaný bol odkaz zvolenského objatia Andreja Hlinku a Martina Rázusa a po slovenských mestách a dedinách bolo počuť len hlas Kaina.

Po ceste, po ktorej viedli slovenský národ Andrej Hlinka a Martin Rázus, i tá najväčšia katastrofa, pád Slovenska do komunistického mora, nebola by sa stala katastrofou tak ľudskou, tak dokonalou, tak všeobecnou. I tá tragédia neslobody, ktorú prežila celý slovenský národ, bola by sa stala znesiteľnejšou, keby do dôsledkov, do všetkých častí národného tela bola prenikla krv lásky vospolnej a zmrazenej slovenské telo sa oživilo teplom duchovného objatia, ktorého zvyrazňovateľmi boli a ktoré vytvrdle zvyrazňujú valki naši slovenskí dejatelia Andrej Hlinka a Martin Rázus.

Akoľkoľvek pójdu udalosti medzinárodné a akýkoľvek bude výsledok marania sa sil medzi svetom slobody a neslobody, v rečiach našej slovenskej, zostáva dejinný príkaz: ak slovenský národ pójde v jednote, vospolnej láske, vedome za jedným a spoločným cieľom, i tá tragédia dneška bude ľahšia a víťazstvo zaťrajška bude radosťnejšie.

ŽIVOT V DETAJLOCH

Hovorí sa, že na Sloveku najťažšie je namaľovať tvár. Pár riarami môžeme dať hlavné črty. Koľká ťažkosť, keby si mal nakresliť oči do detailov. Jedn nemajú na to trpezlivosť, druhí zase schopnosť. V televízii môžete vidieť žany alebo mužov, čo vedia a ľahkosťou kresliť črty zvierat, detí, kvetov. Vedla to všetci?

Aj v živote kreslíme. Robíme črty, opravy. Zdokonaľujeme. Nie je to tak ľahké ako na plátne a na papieri. A ešte ak máme vstupit do podrobnosti každodenného života. Cabrini, dcéra lekára neverca, v 18. roku prvý raz sa dozvedela o Ježišovi. Čítala Fabiolu. Tam poznala hlavné črty kresťanstva. Ale sa neuspokojila a hlavnými črtami. Chcela poznať podrobnosti. Čítala život sv. Terezy Ježišovej. Viac to nezabudila. Premenila život na neprestajné konanie radosti druhým. Zapáčilo sa jej rozdávať ruže aj po smrti. Nebolo to ľahké ani pre ňu. Nezmechutia ju ani jej choroba, ani nevíťavosť jedných a ani nevera jej otca, ktorý zakažal i vylavol meno Boha v rodine. Chcela príviesť duše k Ježišovi aj svojou chorobou. "Prečo plačete?" — pýtala sa sestry, keď očakávala smrť oznámenú na 13. septembra 1927. "Máme toľko motívov, aby sme boli veselí. Po mojej smrti otcko sa obráti!"

Mladá učiteľka Cabrini s 23 rokmi stala sa obdivom a príhovorom mladých práve preto, že vedela dopísať hlavné črty života trpezlivými črtami v detailoch. Detaily uskutočňujeme všade — v živote manželskom, občianskom, individuálnom i v náboženskom. O čnosťach istého kňaza sa pýtali mnohí, čo povie o nich. Odpovedal: "O jeho čnosťach neviem veľa. Viem ale, že vždy dobre zatváral dvere. Zatváral dobre dvere, či som nahnevaný a či jaším od radosti, či som osorený alebo nie. On vedel, čo znamená v detailoch uskutočniť hlavné črty..."

Anatole France nevedel nič o skrytých úsuliach bolestných a radosných v živote kresťanov. On poznal kresťanstvo len z legend prispôbených romantickému duchu na konci minulého storočia. Podľa neho kresťanstvo má posiatku dejstva — ale nie z rozhodnutia robiť dobre, práťovať duše ku Kristovi radostným životom. Dneš ama pokúšami veľkými vecami. Ufene hovorila o radosť satelitov a o dalekonaných streľach. Je tak radosť stretnúť niekoho, čo má srdce na rukách i čo ukazuje veľkosť v malých veciach. Ježiš hovoril, že nezabudne ani vo večnosti na pohár vody podaný z lásky. Rev. Jozef Mistrík, STD

JADIERKA

V mesiaci júni žaden jednotársky spolek nevytúžil ani jedného člena. Je to veľká vec. Treba si to zamašit do každej spolkevej zápisnice. I pripomíneť bratom úradníkom, rodinám aj jednotlivým členom, že sa tohto pravidla treba stále držať. Nech je aspoň jedenásť mesiacov v roku, aby sa ani jeden člen z KJ a MOJ nevytúžil.

Úspech vzrastu organizácie není len v tom, koľko nových členov získame, ale i v tom, ako vieme zabrániť vyluhovaniu a vystupovaniu zo spolkov. Vieme, že niekedy je to veľká práca, aby sme člena udržali, ak si neplní povinnosti. Ale treba začať hneď od začiatku, keď pobádime, že akosi zabúda na svoj spolek a jeho pokladnicu. Hneď ho vyhľadajme a pohovoríme si s ním.

Aj keď získavame nových členov, zistíme si, akí sú to ľudia. Ve väčštin sú Slováci dobrého srdca. Do KJ sotva vstúpia vypočítavci. Ale výnimka vždy potvrdzuje pravidlo. Môže sa stať, že i nejakého pomyšleného človeka do spolku. Možno aj takých silou-mocou zapíšeme, že nehall ochotní do KJ vstúpiť. A potom to sľutujeme. Spolek mnoho ráz má škodu.

Neraz sa nám ponosovali bratia úradníci, že doplatili na člena, ktorý sa dostal tak "narychlo" do spolku. Teda i kampaň sa má usmerňovať trochu. V spolku si treba urobiť isté pravidlá a keď vám dovedu nového člena, zistíte si, kto je to, akého je charakteru. Potom iste nebudete hanovať.

Slovom, zabezpečme sa v každom spolku tak, aby sa nevytlučovalo. A keď sa už musí vylučovať, nech sa vyvinúče len v usajoutejších prípadoch, aby škodu neutrpeli ani spolek, ani organizácia, ani rodina príslušného člena.

Pekne to vyzará vo výkaze brata hl. tajomníka Sabola, keď za slovom "vylúčení" je biele okienko. Tak by sme si to žalali až do konca roku. To by bola tiež jedna kapitola vhodnej a dôstojnej oslavy sedemdesiatky KJ a storočnice jej prvého predsedu Juraja Ondu.

Prílel nás pozrieť dôst. Viktor Števo, mládnar Spoločenosti Božieho Slova (Societas Verbi Divini, S. V. D.) z Trechny, III. O krátky čas nachádza na Flores blášan slobody Božie pohonom. Verbišti, ako sa všeobecne volá táto rohoľa, ktorá má pôvod v Holandsku, sú vylúčené mládnarskou rehoľou.

Father Viktor je plný života, veselý, prabojný a na misie už dokonale vyzbrojený. Miluje mládež, medzi ktorou pracoval na istej chicaguckej osade dva roky, kým čakal na vizum do Indonézie, kde už pôsobí desať mládnarov Slovákov z jeho rehoľy. Teraz ho čaká deväťtýždňová plavba, kým sa dostane na ostrov Flores.

Naš mládnar pechádza z Tekovskej, akadiaľ je mnoho redbkov hlavne v mestu Nov Yorku, kde žije i pani Števková, matka Fatra Viktora, a v Palmertone. Mimo istého teokvovania sa vyznačuje svojimi osobitným náročím (haluške na misky; ruže, noha ako buke), ktoré má pribuzenstvo aj v istej časti Zvolenskej, hlavne v bývalej Novohradkovej.

Raz sme počúvali rozbor, ako sa Spilák pýta v New Yorku krájan: — A vy akadiaľ? — Z Tekovskej, hovorí jeden Rybničan. — Oj, to už tam pri Čechoch,

zalomí rukami Spilák. — No ale opovráte sa len poedat tekovčanom, že sú Česi. Vlak by vás naučil.

Yashrovi Viktorovi Števkovi srdečne ďakujeme za milú návštevu a prajeme mu na Flores mnoho Božej pomoci, zdravia a vytrvalosti. Ho ťažké je práca mládnarov, ale Pán Boh, má veľkú vyvolených, ktorí v Maska Duchu svätého radi aj zomriú za vykúpenie nesmrteľných duší.

Každý útorok za posledných šest týždňov pribáda nám mimoriadne vzácna návšteva: okolo 60-80 dievčat a chlapcov z nášho jednotárského tábora. Prezerajú si knižničky, počúvajú slová a očká prevažujú, keď vidia, ako sa robia noviny a knihy. Sestry cyrilky ich sem privedzajú a naši pracovníci im zakaždým vyvetlia celú prácu v tlačiarňi.

Sem-tam sa opýtame jedného-druhého mládnara z tohto tábora, ako sa má, alebo ako sa volá. Priznajú, po slovensky. Mladé percento ešte rozumie tieto dve otázky. Ale nie vždy odpovie na no po slovensky. Skoro výlučne len po anglicky. Ale dobrá polovica z nich, aj keď príbuzne vie, čo sa ich pýtame, odpovie obyčajne naopak: Ak položíme otázku, ako sa volá, odpovie, odkiaľ je a opačne.

No mnohí už nie nerozumejú, ak ich oslovíte po slovensky. Taký je dca stav našej mládeže. Pô sloven cy ju nemá kto učiť. Pravda, vždy je dobrá výhovorka: Deť sa nechajú po slovensky učiť. Ale čo všetko sa nechajú učiť?

Naša osada (ten dakých dvadsať slovenských duší je v nej) ide zaviesť vo svojej škole vyučovanie dejín a zeměpisu a žiarostne aj jazyka všetkých slovenských národov, teda i národa slovenského. Zdá sa, že americké školy viac ohľadu potrebu vylučujú viac cudzích reči alebo poznatkov o iných národnostiach ako napríklad my Slováci. Tu a tam vblíbe trochu nadšenia, ale už potom dby čas nič nepočujete, či sa ešte čos na tomto poli robí.

Do redakcie skoro denne dostávajúme listy mladých ľudí, ktorí sa ponosujú, že ľudia, že sa naučili alebo nemali kde učiť po slovensky, keď bol na to čas a teraz by sa im to zálo. To jedným pri vojsku, iným na univerzite a tretí by radi s rodičmi na Slovensko a vraj že sa cítia, keď pribuzných nevedia ani pozdraviť po slovensky.

Nezdúvajúme sa slovenčiny ani teraz, aj keď je už trochu mraho. Ak len úsko mladých ľudí zalnterujeme o ňu, vykonáme ešte veľké dielo. Poznáme okolice, kde mnoho mladých amerických Slovákov hovorí pekne po slovensky. Prečo by to nemohlo byť v každej okolici? Všetci viade je príbuzne jednáka príležitosť. Všetci sme deti slovenských rodičov!

Komunisti, čechoslováci a ich tajní, blúpi, vrecem praktickej aj prefikáni, za tridsať strieborných kúpeni spoločníci majú zlé sny, a preto posielajú nielen anonymno listy, ale píšu a písať si dajú aj anonymne články, "kritiky", aj kadojaké somnambulistické fabrikácie, od ktorých očakávajú novú éru a rozvrat slovenského života. Zabúdajú, že ekrazit niekedy zahľadá aj samopašné dečko, ktoré ho podkladá pod susdovie dom.

BY J. J. GILBERT

Washington (NC) — United States foreign policy will be an important, possibly a deciding, issue in the political campaign soon to be put into high gear.

Both parties will seek to attract voters by explaining how they would handle this policy for the country.

If the people could talk back to the politicians, one gets the impression that a majority of them would want a policy that is simple but firm, spelled out in the words — peace with honor.

Americans certainly want peace, and do not see why it cannot be gained with honor. They hear about the United States losing a propaganda advantage, but they feel the old American policy, which made the country great, is to do what is believed right, whether it is popular or not.

It may be argued that this is naive; that it does not take into account the changed world of today. This rebuttal is blunted somewhat by a theory that was put forward some years ago, and is being given renewed attention today.

The theory, propounded by scientists, is that Soviet Russian foreign policy, which seeks domination of the world for atheistic communism, is based on experiments conducted by the Soviet psychologist, Ivan Pavlov.

Pavlov, it will be remembered, is said to have worked out a way to build up, break down and reverse behavior patterns in dogs. He did this by "conditioning" dogs which he found susceptible to experimentation.

He would train dogs over a period of time to react to certain stimuli — food, lights, bells, etc. Then he would subject the dogs to deliberately confusing tests. The dogs, hungry and anxious to please, would find that a light, or bell, or odor which once meant they would get food, no longer was followed by food. A signal which they had come to learn meant one thing, now meant something else. The signals were

not intended to make any sense at all, and the dogs, trying to make sense out of them, frequently suffered breakdowns.

Now some psychologists suggest that the Soviet Russian policy is grounded in these experiments, which the Soviet regime gave as much support to develop.

The recent behavior of Nikita Khrushchev is pointed to as the latest demonstration of Soviet adherence to this psychological pattern. Moscow has long blown hot, then cold; said one thing and done another; turned off the cold war and turned it on again. Khrushchev has surpassed all of these demonstrations in recent months, so much so that Prime Minister Macmillan of England had expressed concern lest he inadvertently go too far, and set off World War III.

The purpose of all this, psychologists say, is to confuse the people of the world, as the dogs were confused; to cause them to despair; to break them down. In fact, they say, writers and speakers of the Free World who report and expound upon this devious Soviet behavior are actually helping along the Russians plan, though unwittingly.

But Pavlov found he could not influence, and therefore could not break down dogs which paid attention to his lights, sounds and signals. Therein might lie the salvation of the Free World.

It would seem to support the position of those in America — and they are many — who resent our dancing to Kremlin tunes. It would seem to bolster a U. S. foreign policy which says: Let's do the right thing as we see it, and not bother about what the Kremlin says.

Lay Women, Nun Will Be Major Speakers At Annual Liturgical Week

Pittsburgh (NC) — A Catholic mother and author, and a nun who is a scripture scholar, will deliver the two major addresses at the 21st annual North American Liturgical Week which opens here August 22.

The Liturgical Week, sponsored by the National Liturgical Conference, Washington, D. C., will have as its theme "Liturgy and Unity in Christ."

Mrs. Mary Perkins Ryan of Gettysburg, N. Y., who will address the general session on "Christian Prayer Formed by God's Word," is the author of many books on the liturgy. A graduate of Manhattanville College of the Sacred Heart, Purchase, N. Y., she wrote the introduction and notes to the Fides publication of the Psalms.

Mother Kathryn Sullivan, religion teacher at Manhattanville College, will speak to the general session on "Christian Formation by the Word of God." Mother Kathryn, a frequent contributor to "Christianity Today" magazine, is the author of "God's Word and Work: The Message of the Old Testament Historical Books."

The Liturgical Conference, founded in 1940, seeks to foster an understanding and fitting celebration of liturgy of the Church in accordance with the mind of the Holy See.

25th Ohio Valley Slovak Day Attracts Large Crowd

Toronto, O. — The Slovaks and their friends from far and near gathered at Toronto on Sunday, July 17, to celebrate their big reunion day, the 25th Ohio Valley Slovak Day. The program opened with a High Mass celebrated by Major Joseph Tomko of Roma, Italy. In his sermon on the missionary endeavors of St. Cyril and Methodius, Major Tomko described the great work of the con-

gregation of the Slovaks and other Slavs by these great missionaries. He added, however, that unless new apostles are trained to carry on the apostolic work begun by these men at God's 1100 years ago, the work of the Church cannot continue, for Slovakia has lost over 40 percent of her priests through death, exile, imprisonment and murder, during the past 15 years. Last year only one priest was ordained in all Slovakia. For this reason Cardinal Pizzardo, the prefect of the congregation of seminaries, sent Major Tomko to the United States this year to arouse interest in building a house of studies in Rome for young men from the free world who would volunteer for missionary work in Slovakia once they are allowed to enter the communist-dominated country.

Following divine services, a Slovak dinner was served at the Kaul Hall under the direction of Anna Straka. Major Tomko in his address in the afternoon again spoke at length about the urgent necessity of filling the depleted ranks of the priesthood in Slovakia. The Honorable Stephen Haskik, who served as minister of defense in the cabinet of Major Joseph Tiso, the martyred president of the Slovak Republic, spoke at length about the right of Slovakia, which was overrun by the communist hordes of Russia in 1955 and made a slave satellite of the Soviets, to take her place as a free and independent nation of the free world.

Miss Dorothy Blaszak of Cleveland, O., entertained with solo numbers which were well received. Congressman Wayne B. Hayes greeted the assembled Slovaks and assured them of his abiding interest in the cause of the enslaved land of their fathers. The St. Joseph school chorus under the direction of Mrs. Josephine Caniff, presented an interesting program of Slovak folk songs and dances. Ideal summer weather attracted over two thousand Slovaks and their friends from the entire tri-state area to this year's Ohio Valley Slovak Day celebration.

J A R O

Send all Manuscripts for "Jaró" to
"JARO"
Jednota Printery
Middletown, Pa.

Weekly Calendar of Feasts Days

August 14 — Tenth Sunday after Pentecost, generally this date is the feast of St. Eusebius, Confessor. He was a Roman priest sometimes honored as a martyr. During the Arian troubles, about 297, at the order of Emperor Constantine, he was imprisoned by being shut up in a room in his own house. He died after spending seven months in constant prayer in the room-prison.

August 15 — The Assumption of the Blessed Virgin Mary. This feast, a holy day of obligation in the United States, commemorates the taking up, soul and body, of the Blessed Virgin into heaven after her death.

August 16 — St. Joachim, husband of St. Anna and father of the Blessed Virgin Mary. Virtually nothing is known of his life. He has been honored in the Eastern Church since its earliest days, and in the Western Church since the 18th century.

August 17 — St. Hyscynth, Confessor. A member of an illustrious Polish family, he became a Canon of Cracow but joined the Dominicans after meeting St. Dominic following a journey to Rome in the early 1200's. He made three great apostolic journeys, which took him from the Scandinavian peninsula to Tibet. He died, an old man, in Cracow, and was canonized in 1594.

August 18 — St. Agapitus, Martyr. Patron Saint of Palestrina, he was of noble birth and lived in the third century. At the age of 15 he was arrested as a Christian and was thrown to wild beasts in the amphitheater, but the animals did not harm him. This miraculous event was followed by many conversions. He was beheaded by order of Emperor Aurelian.

August 19 — St. John Eudes, Confessor. A Frenchman, he was the founder of the Eudist Fathers and the nuns of Our Lady of Charity. He continued his missionary labors beyond his 75th year, and was the author of several excellent works. He died in 1680.

August 20 — St. Bernard of Clairvaux, Abbot-Doctor. He was born in 1091 near Dijon, France. At the age of 23, after persuading 30 young noblemen to follow him, he joined the struggling abbey at Clairvaux. Upon finishing his novitiate he was sent by his abbot to Clairvaux, where he became regarded as the real founder of the Cistercians. During his lifetime he founded 58 Cistercian houses, was adviser to popes, kings and councils, and was the preacher of the second crusade. He died in 1153 and was declared a Doctor of the Church in 1830.

American Youth Must See That Democracy Demands Sacrifice, Jesuit States

New Orleans (NC) — America's youth must be convinced that Christian democracy demands sacrifices of them in order to ease the material hardships of the rest of the world, a Jesuit educator said here.

Father Louis J. Twomey, S.J., director of the Institute of Industrial Relations at Loyola University of the South, expressed his fears that "our young people are not sufficiently alive to the problems which face us nationally and internationally."

"Everything has been handed to them (youth) on a silver platter," the Jesuit priest stated, "consequently they are...willing to accept the problems of the underprivileged as a normal state of affairs as long as it does not affect them."

Father Twomey, a staff member of the Summer School of Catholic Action, spoke on his return from the school's sessions in St. Paul, Milan, and Henderson, N. C.

The Jesuit educator, who for 14 years has lectured to young people, said that ideas like unemployment, migratory labor and interracial injustices, make no real impact on the conscience of youth.

"Since they have had it so good," Father Twomey explained, "it is difficult for immature minds raised in an atmosphere of prosperity to appreciate what it means when we say that three out of four of the people in the world go to bed hungry each night."

As a result, he said, they are not too concerned about striving to eliminate the material hardships of the Far East, Latin America or Africa.

REDS TRYING TO END CATHOLICISM IN SLOVAKIA

Catholicism in Slovakia is more than 1,000 years old, dating back to the time of the brother saints Cyril and Methodius. But the old Catholicism of Slovakia is dying, being put to a slow and tortuous death by the Communist overlords of that country.

And when this old Catholicism of Slovakia is dead, will there be an end to the Church in that unhappy country? The Communists hope so, and many observers might think so; but those in the know emphatically insist that it will not. The seedlings of the new Catholicism in Slovakia are already being planted and daily take strength from soil rich in martyrs' blood.

Symbolic of this new growth is the young (35) and articulate priest from Slovakia who recently addressed the 25th anniversary celebration of Ohio Valley Slovak Day, held at Toronto, Ohio. He is the Very Rev. Monsignor Joseph Tomko, vice rector of the Pontifical College Nepomucenum in Rome.

Bishops in Jail
Monsignor Tomko's address at Toronto concluded a two-month stay in the United States, during which time he was busy with the task of acquainting American Slovaks with the new minor seminary in Rome.

This seminary, to be titled in honor of St. Cyril and Methodius, will prepare students for the Nepomucenum which is a major seminary. All students prepared at both institutes are destined for future "missionary" work in Slovakia.

Speaking a facile, self-laught English, Monsignor Tomko gladly tells any interested listener of the plight of the priesthood in his native Czechoslovakia.

"You must understand," he says, "that Czechoslovakia is a nation of two parts: Bohemia and Slovakia. At the present there are no functioning Bishops in Bohemia: All are in jail. In Slovakia there are five Bishops in jail and four who enjoy a 'controlled' freedom."

"In 1950, in Slovakia," he continues, "the government agents came one night and closed all 30 young noblemen to follow him, he joined the struggling abbey at Clairvaux. Upon finishing his novitiate he was sent by his abbot to Clairvaux, where he became regarded as the real founder of the Cistercians. During his lifetime he founded 58 Cistercian houses, was adviser to popes, kings and councils, and was the preacher of the second crusade. He died in 1153 and was declared a Doctor of the Church in 1830."

"A few days later they closed all of the 11 major and five minor seminaries in the country. Later they allowed one seminary to reopen, but under the closest government supervision. This institution produced one priest this past year."

Monsignor Tomko's life story is, in brief, an account of the change and the tragedy of modern Slovakia. He was born in 1924 in Udvasky, Slovakia, one of three children of a middle-class family — his father is a railroad employe.

Too young to be involved in military service during the war, he was able to complete philosophical training for the priesthood. With the war's end in 1945 he went to Rome to study theology. He completed his course and was ordained there in 1948.

During his years of study in Rome, the Communists gained complete control of Czechoslovakia and sealed its borders with the Iron Curtain. Father Tomko's parents were refused permission to go to Rome for his ordination and first Mass, and he was unable to return home.

His parents have not seen their son in 15 years — they have never seen him as a priest. A couple of years ago they made another strenuous effort to get a passport to visit him, but were again unsuccessful.

Monsignor Tomko's personal story, however, is difficult to get from him. It must be pieced out, incident by incident, between long accounts of the plight of the priesthood in Slovakia and the future work of the new Seminary of St. Cyril and Methodius.

Of the \$100,000 needed for this project, considerably more than half of this amount has already been raised — \$50,000 having been pledged by the Slovak Benedictines in Cleveland.

About The U. S.
When asked for his impressions of America on his first visit here, Monsignor said: "You have a very great sense of freedom. It can be felt everywhere. I notice, too, a strong middle class, and not too many in the extremes of rich and poor."

Red Condemned Slovak Minister Fights in Exile

Fifteen years after he was condemned to death by a Communist dominated Czechoslovak government, General Stephen Haskik is settling down once again to a new life in Pittsburgh.

At the 25th annual Ohio Valley Slovak Day in Toronto, the one-time Defense Minister of Slovakia at 82 expressed his determination to continue working for a two-fold cause: Fight Communism and help the people of his native land.

Largest Gathering
General Haskik came to the Valley at the invitation of Father Andrew R. Biron, national chaplain of the First Catholic Slovak Union, to address perhaps the largest gathering in the traditional Slovak Day's history.

Since leaving his homeland in 1945, he has started life anew first in Austria, then in Rome and in Turin, 10 years ago in Buenos Aires, and in 1957 in Germany. In 1959 he came to Pittsburgh to establish a business as church deacon.

Graduated from the University of Budapest in 1917, the General early became a Member of Parliament in the old Czechoslovak Government as a representative of the Slovak Catholic Party.

By 1939 he had risen to the position of Defense Minister in the Cabinet of the late Monsignor Tiso, the modern-day Slovakian martyr hero. When Reds crowded into the picture three years before they actually overtook the government, General Haskik was a marked man.

"I have had a rich life," he told me in trying English. Father George J. Adams, chairman of the Slovak Day festivities, refused to be the interpreter for me on the grounds that General Haskik's Slovak tongue is "what Shakespeare is to Americans," and thus the priest would find it difficult to converse with him.

The General's invalid wife, whom he regretfully left behind when he went into exile, has since died, and thus he has no relatives remaining in the land now controlled by the Kremlin. Yet he is eager to render some form of help to his fellow Slovaks.

"Two years ago," he explained, "I offered my many years of military experience to the United Nations in the cause of fighting Communism wherever it poses a threat. I know how to fight it. I know how they act; how they think; and if my contribution could spare only one nation from the fate of this wretched and I would consider my years of waiting worth while."

The General's years of waiting have by no means been idle ones. Just since coming to this country he has been called upon to speak to Slovak groups the breadth of the land.

"The American people are amazed and appalled to hear what this man has to say," said Father Biron. "But they see in him a man of faith whose message is totally selfless and whose determination will produce results."

Congregation Of Rites Permits Liturgical Use Of African Language

Vatican (NC) — The Sacred Congregation of Rites has authorized the use of the Zulu language in liturgical rites in parts of Africa.

The authorization permits the use of Zulu for a great part of the prayers used in the administration of the sacraments and for the prayers for the dying, and for about 30 blessings.

The congregation has also announced that similar rituals in other native African languages are being prepared, as well as for Africans the language of the white South Africans of Dutch-French descent.

Money is not enough, though, to restore the Church in Slovakia, he said. There must be men, too, to study for the priesthood so that the work can be carried on.

At the present time there are two American boys at the Nepomucenum (St. Basil) preparing for work in Slovakia when the opportunity allows them to enter. He would like to find many more American boys and young men who are willing to take up this work.

TODAY'S PATTERNS

SEW HER A NEW JUMPER

8130 with the new 4-14 yrs. PATT-O-RAMA

Just right for back to school plans. A cute button-trimmed jumper for us, with companion blouse.

No. 8130 with PATT-O-RAMA is in sizes 4, 6, 8, 10, 12, 14 years. Size 6, jumper, 2 1/2 yards of 35-inch blouse, 1 1/2 yards.

To order, send 35 cents in coins to SUE BURNETT, JEDNOTA, 1150 Avenue of Americas, New York 38, N. Y.

For first class mailing add 10 cents for each pattern. Print NAME, ADDRESS with ZONE STYLE NO. and SIZE.

Include 35c more for your copy of the Fall and Winter 1960 issue of our pattern book, Basic FASHION.

READY IN NO TIME!

WITH THE NEW PATT-O-RAMA

8119 12-16 1/2

A simple but extremely lovely go-everywhere frock for the fall season, than can be completed in no time — it's so simple!

No. 8119 with PATT-O-RAMA is in sizes 12 1/2, 14 1/2, 16 1/2, 18 1/2, 20 1/2, 22 1/2, 24 1/2, 26 1/2. Bust 33 to 47. Skirt 14 1/2, 33 bust, 3 1/2 yards of 35 or 36-inch.

To order, send 35 cents in coins to SUE BURNETT, JEDNOTA, 1150 Avenue of Americas, New York 38, N. Y.

For first class mailing add 10 cents for each pattern. Print NAME, ADDRESS with ZONE STYLE NO. and SIZE.

Send another 35c now for the Fall and Winter 1960 edition of Basic FASHION, our complete pattern magazine.

THE REDS — WHAT NOW?
BY LOUIS FRANCIS HUDENZ

NEEDED: AN ANTI-SOVIET OFFENSIVE

Some idea of the temper with which the communists have entered upon this era of Soviet rough house tactics can be gained from a poem being distributed throughout the world by the Union of Soviet Writers.

Published in the April issue of Soviet Literature, and written by one Vladimir Pavlov, it is entitled "The Ever-Living Lenin." The feeling that surges through it is well expressed by its concluding lines:

"Ten thousand times by foes to death condemned,
Ten thousand times alive he will ascend
Ten thousand times immortal — such is Lenin!"

It is this semi-mystical fanaticism which is being enlisted in every corner of the globe against our President and our nation. The President is now assailed as "a gangster" over and over again, and in the Peking Review as "the god of plague Eisenhower."

Since all the communists march together, The Worker of July 17 runs the great headline on page 1: "Be Offers Bail for Gangup Against Cuba." This leads off the inevitable contribution by "Daniel Mason, whose identity our government is not yet able to discover. In the heart of his article we read: "Eisenhower may think he will be able to coerce and bribe the Latin American nations into action against Cuba. But the opinion of many Washington observers... is that if Washington gets the Latin American governments to move against Cuba, it can expect serious trouble to start in Argentina, Mexico, Colombia, Venezuela and elsewhere."

Thus Moscow and its agents disclose that the plan laid down quite some time ago to enlist all classes in Latin America against "Yankee imperialism" is holding them now in good stead. This column has repeatedly emphasized that this would be the case.

We observe still further how cunningly such a program is being pushed in the booklet issued through communist outlets and entitled Mikoyan and Cuba. A translation of all the leading addresses made by the Soviet Vice Premier while visiting that island, its pages tell us that his words were constantly directed against the United States. He went out of his way also to woo Cuban small businessmen in special meetings with them.

If time were allowed us, we could express our regrets that it was the United States which opened the door to A. I. Mikoyan's invasion of Latin America, with a view to turning it against us. In the same sense, it was the decisions of the United States Supreme Court favoring our democracy which have now sided the Reds here in enclosing

its 34th tri-annual convention in the City of Pittsburgh at the Pittsburgh Hilton Hotel the week of August 21, 1961.

In an organization meeting, held Sunday, July 23, 1960, at the Hilton Hotel and presided over by Supreme President Michael J. Vargovich of McKeesport, Pa., the theme, purpose and program were outlined by President Vargovich.

The following members of the Pittsburgh District Societies, which will be the host district, will comprise the local convocation committee: Rev. Joseph Altany, LL.D., honorary chairman; Joseph Demjan president; John Novotny, M.D., Richard Churila, John Puhalski, Richard Swenick, Michael Vabec, vice presidents; John Ciganik, treasurer; Joseph Felekid, controller; Andrew Holovanishin, secretary; John Gajdosik, associate secretary; Paul C. Kazimer, reception committee chairman; Steve Matalik, advisory committee chairman; Rev. Joseph Altany, LL.D., religious committee chairman; Edward Minarick, advertisement chairman; Joseph Hval, souvenir book chairman; Joseph Katsavsky, souvenir book chairman; Paul C. Kazimer, Slovak publicity chairman; Michael B. Walter, English publicity chairman; Joseph Vargovich, transportation chairman; Michael Valke, housing chairman; Roman Nizuk, entertainment chairman.

The Jednota districts of Greensburg, Johnstown, Ford City, Uniontown and Monaca will be represented on the advisory committee by their respective presidents who will serve as co-chairmen.

This 34th tri-annual convention to be held in the City of Pittsburgh, Pa., promises to overshadow the last Pittsburgh convention in 1940.

In the East — Jednota — there is strength. Let's make this Union stronger by gaining new members.

K. J. Convention 1961

The First Catholic Slovak Union of the United States of America and Canada, the largest Slovak fraternal organization in the United States and Canada will hold

SLOVAKIA AND ITS PEOPLE

by Gilbert L. Oddo — the first complete history of the Slovak people and their country in the English language — may be ordered from the following:

Jednota Printery
P. O. Box 150
Middletown, Pa.	The Slovak Institute
2900 East Boulevard
Cleveland 4, Ohio
Mrs. Julia Kravcovic
1448 W. 18th Street
Chicago 8, Ill.	Mr. Milan V. Blazek
4922 S. Lech Ave.
Chicago 38, Ill.
Mr. Paul C. Kazimer
1122 Sylvan Avenue
Homestead, Pa.	Mr. John Horcsek
2364 Walton Avenue
New York 53, N. Y.
- The book has 384 pages and a cloth cover and sells for \$6.00. Get your copy today!

YOU CAN LEARN SLOVAK

Just as easily as you can any other modern language, Slovak should be a MUST for students of any of the other Slavic languages, because it is the simplest of all of them and really a KEY to all them. Prove it to yourself by getting the most scholarly text on Slovak, the

SLOVAK LESSONS

a practical study of the Slovak grammar, 92 lessons, 400 pages; exercises in Slovak and English; English Slovak and Slovak-English vocabulary. Hard cover, bound in cloth — \$3.50.

Use the order form below and send it to:

P. A. HRORAK, Box 150, Middletown, Pa.

GENTLEMEN:

Enclosed find \$_____ for _____ SLOVAK LESSONS by Philip A. Hrorak.

Name _____ Date _____

Address _____

City _____ State _____

SPORTS

Summer Camp Buzzer

CYRIL M. FERENCHAK
Director of Athletic Activities

As all good things gradually must come to an end, so must the well sponsored First Catholic Slovak Union's Jednota Summer Camp. As you read this, the camp will be concluding its final week and we must say that it was a pleasure to see all the tiny hearts leaving the Jednota premises with happy hearts and many new friends. Memories of the grand time spent whether it be one week, two or more. They have voiced their own little opinions as to why they have enjoyed the 1960 summer camp and you would be amazed as to how they could express themselves.

On my last visit which was the half way check and inspection, I found the children high in spirit and enjoying all the playing facilities that have been provided for them by the First Catholic Slovak Union. The swimming pool was the highest on their agenda and I am thankful to the Lord that we have had good swimming weather. I believe that if there would have been no swimming or the weather would not permit, we would have had many little hearts to mend. The children had three swims per day with the other sports and activities, they are kept quite busy and end the day ready for sleep. Having the different activities, swimming holds first place and for the boys baseball and softball second with tennis ball, volleyball and badminton rounding out the balance. The girls seem to enjoy kick ball, volleyball, badminton and even playing softball against the boys. Another fascination for the girls is to dance to the rock and roll and we must say that they really had some good dancers. Hiking was another good venture that all the children enjoyed, for children just love to go tramping through the woods. An added treat the older children went to the Army Air Base when it could have been arranged and they all had the treat that it is to sit in the cockpit of a jet plane, which is a want and desire for anybody whether young or old.

We are grateful to brother Philip Hrobek for granting the permission to have the campers brouse around and see how the big presses work which the children enjoyed for it is all new to them and a good experience. So thanks brother Hrobek for your time and patience on this tour of the printery.

Of course there was Hershey Park for the children weekly which they all looked forward to. They all seem to have themselves a ball and sometimes the good Sisters get a reduction on the ride ticket price which was very nice of them. You can always hear the famous words from all the children and that is we are going to Hershey Park!

On my last visit to the Jednota summer camp I had the opportunity to meet many of the parents who have either brought the children or were there to take them back from their stay and I can truthfully say that the children and the parents left well contented. In fact the parents have jokingly remarked why the Jednota can't sponsor a summer camp for the parents. I just know how they feel for I too enjoy the facilities and the good wholesome air on the Jednota grounds. I can really see and feel how the children feel when the time is up to go home for I have the same feeling. Many of the parents want the First Catholic Slovak Union to have summer camp for the children ever 13 years of age for they feel that this summer camp will do them a world of good. Judging from their talk they are hoping that some provisions will be made in the future to accomplish this venture so we will just have to wait and see which way the ball will bounce.

Some of the parents that I have had the opportunity to talk with the last trip that I have made were the parents of Isabelle Mikus, who incidentally are Professor and Mrs. Mikus from Washington, D. C. and as Professor Mikus says that he is in high hopes that the First Catholic Slovak Union will start a camp that would take in the older children as the grounds are perfect for the children and he believes that the Jednota has the best summer camp for its children. Enjoyed chatting with Mr. and Mrs. Cyril Puhels and Mr. Al Bock from Braddock, Pa. who came to take their little youngster back home. Mr. and Mrs. Boyd were in the party of Mrs. Valasek from Campbell and North Jackson, Ohio, also came to pick up little Susan and Karen. Karen was perfectly willing to have her parents Mr. and Mrs. Boyd go home without her and then come back on the 14th of August to pick her up. Sorry Karen, but next year you can plan for a lengthier stay. Sorry to hear that Mr. Valasek blew out one tire and had to buy a spare tire before starting their journey home. Some of the parents that I have talked to while at the summer camp were Mr. and Mrs. Kraviec, Trenton, N. J. who brought daughter Margaret; Mr. and Mrs. Ciganek, Flushing, N. Y., and daughter Victoria; Mr. and

Mrs. Edward Ballut, Yonkers, N. Y. who brought four children, Edward, Jr., Theresa, Stephen and Elizabeth; Mr. and Mrs. Mihalik, Shamokin, Pa. who brought Barry and Kenneth; Mr. Ethel Leskovjansky, Youngstown, O., and her sons John, Paul, and Mark; Mr. and Mrs. Chumick, Braddock, Pa. who came for Denise I may have missed some of the parents so if I have not mentioned your names, well please excuse me. It just came to my mind and how could I have missed the parents of the twins Mary and Carroll Hozney of Perth Amboy, N. J. who incidentally came with their grandmothers. Hoping that all the parents had a safe journey back home and upon your return to pick up your children I pray that the Lord will be with you all the way to Jednota summer camp and back to your home.

Had a nice softball game in the morning on Sunday and then capped it off before leaving with a hardball game which the boys enjoyed tremendously. I believe these boys would have beaten the best as they put heart and soul into the game. The boys who have enjoyed the baseball game were Laszkowski, Stozhka, Robert Stevens, Richard Robinson, Charles Gates, Gregory Cribbi, Kenneth, Cyril Jr., and George Ferenchak, Peter Horan, Dennis Soldner, Michael Kondrka, Anthony Matorelli, Gary Hudasko, Luke Stefano, Allen Gochal, Richard Stafaga, Joseph Goch, Donald Sasin, Anthony Galbicka, Edward Ballut, and John Leskovjansky. The hardball game was also a humdinger with the same boys participating. I am only sorry that I couldn't have stayed longer as I enjoyed the game as much as they did.

I must commend our Camp Counselor Ray Backus for his fine and untiring work in keeping the summer camp activities moving along according to schedule. He really puts in a tremendous amount of time and shows the best of patience in handling the children. All the children speak highly of Ray and as he says that the love and gratitude they show him is the best compensation a person would ever want. So to you Ray I want to thank you on behalf of the First Catholic Slovak Union and also on my own behalf for the wonderful job that you have done for the past six weeks. May the good Lord bless you and repay you a hundredfold. Your job was of the superb class and I know that in your future life as you enter the seminary it will be a memorable one of all the little children that you have made happy. Wishing you the very best of luck in the coming future as you will step forward into the field that you have so wisely chosen, the priesthood. I know that you will come through with flying colors and upon completion of your studies you will be well liked by the people that you will be sent to serve, and most of all you will be a great asset to them. All that I could hear from the children, the good Sisters and our camp chaplain Father John Zeman were high praises.

To Sister Justine, Sister Angela, Sister Urban, Sister Arnelinda and the Jednota Home Superior Sister Vivia. I too want to thank them most sincerely for the smoothness and fine supervision of the summer camp. I know that it took patience and plenty of hard work and you as Ray accepted the thanks that the children's little eyes expressed. May the dear Lord bless you all for everything and may His reward be in a way that you want and desire. To the cooks who have labored in the hot kitchen, at this time the children's hearts are out to you instead of their appetites. To Father Zeman who has given the children spiritual comfort, thanks also. We must not forget the good Father and Ray for the wonderful care that they have given to the pool as they have kept it in the best of condition and also made sure that the proper amount of chlorine was inserted according to public health sanitation. Father Zeman has worked right along with Ray and they have done a bang up job.

We are hoping to see all the campers back next year and we will try to map out even more sports activities. So make your plans early and see if you can entice your buddy or girl friend as well as all you know so that they might come out and try at least one week next year and see for themselves. So until then so long for now and may the good Lord take a liking to you all!

Granchie TV's Increase Lead In Youngstown Jednota Golf League

In the last Youngstown Jednota League's Golf play the standings show that the Granchie TV Series have increased their lead to 7 and a half points and seem to have a firm grip on the first place berth with no signs of relinquishing it. Team A and Team B are in pursuit but just can't seem to pick up enough points per match to close the gap, but are still in hopes that the Granchie TV boys will come up with a couple of bad outings and of course that they will enjoy one

of their best showings and overhauled the league leaders. Well as they say that where there is life there is still hope so you all better hit the driving range and practice up on your long drives and then go to the living room and do a little putting on mother's best rug. Who knows, it may be worth the extra effort, and another future pro could be in the making.

John Granchie in his usual form sparks his way around the second nine holes and enjoyed a 43 consisting of three pars followed by the league president William Granchie who finally enjoyed a good day for a change after hitting a bad one last week came back and fired a 17 also on the second nine.

Steve Schriber, the guy with all the holes is bringing his game down to normal and we all know that is very pleasing to him as he shot a 47 in his trip around the course.

Ed Smrek was glad to see the ninth hole as it was one of those days on which the ball just would not go where he hit for. So just stick with it Ed as there are better days ahead.

Larry Menosky enjoyed a nice day as he brought in a 45 on his tally card but if you know Larry that just wasn't good enough and you will see him out there next week dropping that score down and keeping on chipping until he

comes down to what he wants to shoot.

Gene Bala had a very nice day at the tee but those sand traps just seemed to be inviting to his ball and sort of played back with Gene.

Poor Buck Hudran sat only having a rough time at the game of golf but his golf cart fell apart on the seventh hole, so Buck had to finish the 8th and 9th holes with wheels in one hand and cart and golf bag in the other. Maybe the boys will kick in and buy him a new one.

JEDNOTA GOLF LEAGUE STANDINGS

Team	Score	Hdp	Net	Pts
M. Krupa	52	15	27	1
R. Simon	49	12	37	1
J. Pompora	55	15	40	1
Team B	Score	Hdp	Net	Pts
S. Schriber	47	12	34.4	1
J. Hudran	52	12	41.8	1
F. Fabany	50	12	37.6	1
Team C	Score	Hdp	Net	Pts
B. Granchie	47	12	34.6	1
V. Granchie	33	13	38	1
J. Granchie Jr.	48	10	38	1
G. Bulos	52	13	38.3	1
W. Smrek	47	11.6	35.4	1
J. Ganahie	43	8.8	34.2	1
E. Smrek	58	13.2	42.8	1
Team D	Score	Hdp	Net	Pts
L. Menosky	45	9	38.6	1
J. Bobby	54	14	39.8	1

TEAM STANDINGS

Granchie TV	24
Team A	15
Team B	14
Team D	10 1/2

THE CRIMES OF KHRUSHCHEV

Consultations with Mr. Joseph Pauco and Father Theodor Joseph Zubeck before Committee On Un-American Activities House of Representatives

THURSDAY, DECEMBER 17, 1959

UNITED STATES HOUSE OF REPRESENTATIVES, COMMITTEE ON UN-AMERICAN ACTIVITIES,

WASHINGTON, D. C.

Consultations

The following consultations began at 10:30 a. m. in room 226, Old House Office Building, Washington, D. C. Committee members present: Hon. Francis E. Walter, of Pennsylvania (chairman) presiding, and Hon. Gordon H. Secher, of Ohio.

Staff member present: Richard Arens, staff director. The Chairman. The committee will come to order and the first witness will be sworn.

Do you, Mr. Pauco, solemnly swear that the testimony you are about to give will be the truth, the whole truth, and nothing but the truth, so help you God?

Mr. Pauco. I do.

The Chairman. Proceed, Mr. Arens.

Statement of Joseph Pauco

Mr. Arens. Kindly identify yourself, sir, by name, residence, and occupation.

Mr. Pauco. Joseph Pauco. Mounted Route, Middletown, Pa. My occupation is that of journalist.

Mr. Arens. Now give us, please, a word about your own personal background.

Mr. Pauco. I was born in Slovakia on February 28, 1914. I graduated from the Slovak University in Bratislava in 1942 with a Ph. D. degree, after I worked for several Slovak newspapers. I was in the years 1942-45, editor in chief of the daily Slovak.

In April 1945, I escaped with my wife and son to Austria. I lived for 2 years in Austria, and then for 3 years in Munich, Germany. Then, in April 1950 I came with my wife to the United States.

Since then, I have been working as an assistant editor of the weekly Jednota in Middletown, Pa.

Besides that, I am working in the Slovak liberation movement, and presently I am secretary general of the Slovak National Council Abroad.

I have written several books in Slovak and English, most of them on anti-Communist topics.

Mr. Arens. Are you a citizen of the United States?

Mr. Pauco. I am, since 1956.

Mr. Arens. By way of clarification of this record, please tell us the location and political status of your former homeland, Slovakia.

Mr. Pauco. Slovakia is a country between the Carpathian Mountains and the Danube River, bordered on the south by Hungary, on the north by Poland, on the east by the Subcarpathian Ukraine, on the west by Moravia.

In the ninth century Slovakia was an independent state, a kingdom, then ruled over by the Hungarians. It was part of the Hungarian kingdom for almost a thousand years, until 1918. Then, in 1918, Czecho-Slovakia was created from two lands, Bohemia and Slovakia. Slovakia was the eastern part of Czecho-Slovakia.

Then, on March 14, 1939, Slovakia declared herself independent. In the spring of 1945, Slovakia was overrun by the Soviets and integrated again with Czecho-Slovakia, which is still enslaved by the Communists.

Mr. Arens. Was Khrushchev directly involved in the enslavement of Slovakia and its people?

Mr. Pauco. It certainly is true to say that Khrushchev and the Czech Communists destroyed the Slovak Republic and, without consulting the Slovak nation or its people, imposed upon it the brutal national front.

Mr. Arens. Would you be able to give us some particulars or evidence of this?

Mr. Pauco. Indeed. Let me show you this Communist newspaper, "Praca," printed in Bratislava, Slovakia, under the date of August 6, 1959. It published, as you can perceive, an article entitled, "Leading Role of the Communist Party in the National Uprising," in which it states, among other things, this:

In May of 1944 Gottwald arrived at the partisan headquarters in Kijev (Kiev) to discuss with Khrush-

chev, then head of the Ukrainian (Soviet) Government, the assistance needed for (organizing) a partisan resistance movement in the territories of (former) Czecho-Slovakia. In accordance with these discussions, segments of trained paratroops, well experienced in organizing partisan movements, were dispatched to and dropped in Slovakia in July and August (of the same year) . . .

This, then, was the beginning of the savage mission undertaken against the Slovak government and President Msgr. Jozef Tiso, a horror-filled action known now in Slovakia as the "August Revolt"

Mr. Arens. What happened in this "August Revolt" of 1944?

Mr. Pauco. Soviet and Czech and other international Communists, under the direction of Khrushchev and his secret police, swooped down by the thousands out of the mountains and forests upon the helpless Slovak population, savagely and shamelessly butchering them and destroying their homes, and occupied certain strategic public centers and buildings, including military barracks, and proclaimed a violent revolution, the aim of which, according to the proclamation, was to overthrow Slovakia's government and bind Slovakia to Communist Prague and Moscow.

The partisans terrorized Slovak villages. They categorically seized all citizens of note who had shown opposition to communism. They robbed their apartments, homes, castles, factories, places of business, warehouses. They indulged in drunken orgies and began to snuff innocent victims, torturing and killing them. Thousands of Slovaks were subjected to unspeakable tortures and inhuman torments.

Among the first victims in this wave of terror was the Slovak labor leader and Member of Parliament, Francis Slamen, who met his cruel fate in the town of Brezno nad Hronom. He was a typical Slovak laborer, one of thousands of diligent and honest Slovak workmen, providing for his family by the toil of his hands.

Another notable victim of the partisans was a Catholic priest and Parliamentary deputy, Rev. Anthony Salat, who died in the first week of the rebellion. He was a man of noble character, and his was the stature of an earnest Slovak patriot, a brilliant popular writer, a matchless public speaker, and one of the most outspoken and determined opponents of communism.

They dragged him out of the quiet of his parish to the bridge that spans the Hron River. He begged to be allowed to make his confession, but the rabble refused him this spiritual consolation. In answer to his request they sounded off rounds of satanic laughter and piercing ridicule which alternated with salutes from their automatics, felling the good priest to the cold pavement of the bridge that he had built for the community.

But even this did not satisfy the savage "liberators." They beset the corpse of the murdered Father Salat and robbed it. Out of his vest pocket they removed his gold watch; out of his coat pocket they took his wallet. They even knocked out several of his teeth and claimed the gold caps from his dental work. Then they hurled the brutally abused and rifled body into the Hron.

Father Anthony Salat was not the only Slovak Catholic priest done to cruel death by the partisans. Among others who perished under the violent hand of the oppressors were Father John Nemec, Martinka of Liptovsky Svaty Mikulas, and the seminarian Milan of Povazska Bystrica. A frightful death befell Father Seda, the pastor in Liptovsky Svaty Jan.

Singled out for sacrifice were also a number of valiant officers who chose to accept no command in the uprising. For this service to their country, Colonels Kanak and Zverin, as well as Lieutenant Colonel Klucik and First Lieutenants Precer and Sindler, were shot to death. The distinguished General Turanec was put under house arrest in Banska Bystrica right at the outset of the putsch. Once they let loose the full strength of their partisan activities, they had General Turanec flown to Moscow, where they tortured him for his uncompromising stand against communism.

One of the major stigmas of the putsch is the concentration camp which the partisans arranged in the castle fortress Slovenska Lupca. Here they tormented and persecuted over a thousand victims, not only men, but women and children, too. The superintendent of this concentration camp was the savage Communist, Staudinger.

The housing of the prisoners was horrible. The overseer packed over 150 people into a single room. Other sections were crowded with as many persons as could possibly be forced into them. Household furnishings were removed. From the beginning, the prisoners were bedded on the bare floor; later the authorities allowed them to bring in some straw sples, informers, and instigators of trouble were planted among the prisoners. Hygienic requirements in this concentration camp became a thing of the past. The place was a real hell.

Inmates took sick as a result of the undernourishment, starvation, filth, and foulness that prevailed. Instead of providing medical help or relief for them, the vindictive jailer turned on them with abuse and embittered their lives still further with inhuman treatment. Even when the doctor did come into the camp, he was allowed to examine a sick unfortunate only in the presence of the commandant of the guard of national security. The physician prescribed medication for which the prisoner paid but never received. Their daily fare consisted of potatoes and cabbage.

The barbaric superintendent, a former shoemaker, on visiting the confining quarters, abused the miserable inmates by kicking them about like dogs while he cursed them fiendishly and threatened every one of them with the gallows.

An evil reputation came to be associated with Kunevad, one of the headquarters of the partisan band located near the city of Zilina. Czech Karel Bacilek was the political commissar in the fortress Kunevad. Brutal in the extreme was the punishment meted out to anti-Communist fighters, and quick sentences were readily executed. It was comparable to Sklabina, headquarters of the partisans.

In the mass grave in Podsucha, there were found 80 victims of partisan ferocity. In the mass graves near Silecnec, about 200 persons met their deaths. Other mass graves were also found at Kovacova, in Pusty Hrud, in the Pricwidza Valley, at Humenne, Lučna, Bosany, Lubie-

During this Communist putsch, material losses in Slovakia were extremely great. The state statistical and planning office in Bratislava published in its "Statistical Handbook of Slovakia 1947" an evaluation of damage inflicted on buildings, projects, and their equipment, art objects, communications, livestock, and other ravaged properties as in excess of 114,481,000,000 crowns, or \$2.5 billion. Losses in lives amounted to 70,000.

Mr. Arens. Do you have anything to add to this?

Mr. Pauco. I was in Slovakia at the time.

Mr. Arens. What happened after this "revolt"?

Mr. Pauco. Toward the end of the war in the spring of 1945 the Soviet troops, together with the integrated Czech units of General Svoboda, savagely occupied Slovakia and began the government of the so-called People's Democracy under the control and direction of Dr. Eduard Benes. The prisons began to overflow, and concentration camps began to spring up everywhere. In the first month this "people's democratic government" not only ruthlessly incarcerated political opponents of communism and Prague centralism, but also two of the Slovak bishops and about 120 Catholic priests. It opened up the so-called "people's courts," which almost daily meted out verdicts of death and frightful punishment against justice and freedom. 37 Slovaks were thusly condemned and executed for their political and national beliefs and convictions. Indeed, every person seriously interested or involved in Slovak politics or Slovakia's freedom, and self-government or independence, if not condemned outright to death, was given a life or 30-year sentence. On April 18, 1947, with the gleeful approval of Dr. Benes, Msgr. Jozef Tiso, the President of Slovakia, was executed, in spite of the pleas of the bishops of Slovakia and of the Vatican itself. The premier of Slovakia, Dr. Vojtech Tuka, was likewise executed.

Until 1948 in Slovakia there were two major political parties, the Democratic Party and the Communist Party, which outwardly decided the fate of the Slovak nation and of the anti-Communist leaders, and both of these parties acted in these matters in unison, as one in a national front. Communists, both before and after the elections, which were in May of 1946 and in which the Communists lost out in Slovakia, were assigned the leading and major positions in the so-called or quasi "Slovak's Autonomous Government" (called "Committee of Commissioners"). After the elections Communist Gustav Husak became the head of this "Slovak Autonomous Government," and he filled all the key positions with his followers. Non-self rule and subservience to communism in this so-called "Democratic Party" became obvious. Indeed, already in the same year of 1946 the Democratic Party succumbed and granted its power and authority to govern to the Communist Party, in spite of the fact that the Slovak nation voted against the Communist Party and elected the Democratic Party into power.

Neither the Communist Party nor its Slovak leaders, however, were able to enjoy this enviable position and power in Slovakia, for both Gustav Husak and his closest comrades were Slovak nationalists, who after World War II hoped for a separate Slovak Soviet Republic. The Prague rulers of the dual state initiated a secret and unscrupulous purge of the Slovak Communist leaders. The first to fall was Vladimir Clementis, the leader of Slovak Communist intellectuals. As minister of foreign affairs in the Prague, he fell into "discredit" so much that in 1952 he was purged from his office and executed. Two years later Gustav Husak was sentenced to life imprisonment, and all of his Communist fellow workers received 10 to 22 years. Zealous Communists though they were, to date not one of them has received a commutation of his sentence or "mercy." Certain Communist leaders simply, it is alleged, "shot themselves" or "suddenly died."

Mr. Arens. Who has the responsible leadership in Slovakia today?

Mr. Pauco. Neither the government in Prague nor Moscow, that is, no responsible Communist leader in Prague or Moscow, including Khrushchev, trust the Slovaks, not even well-trained and Prague-and-Moscow-oriented Slovak Communists. This is evident from the fact that the Czech Communist, Karel Bacilek, the supreme secretary of the Communist Party, has the highest position in Slovakia. The second supreme position is held by the Hungarian Communist Vilam Siroky. Slovaks in the Communist administration have practically no significant positions. The individuals who do have these positions are all foreign Communists, mostly Czechs. Besides this there are thousands of Czech troops and police in Slovakia. The secret police force in Slovakia is wholly in the hands of Czech Communists.

Mr. Arens. How does the secret police force work in Slovakia?

Mr. Pauco. Already in the spring of 1945 the Czech-directed secret police force, together with the Soviet Secret Police, operating in Slovakia, seized some 30,890 hapless and innocent Slovaks and unscrupulously and cruelly carried them off to the Soviet Union, probably to the concentration camps in Siberia. In the following years this secret police force spent its time ferreting out and suppressing Slovakia's unabating total opposition and abortive resistance movements. Almost every year dozens of Slovak patriotic leaders from anti-Communist groups or movements in Slovakia would be arrested, imprisoned, or secreted away to some prison or concentration camp, there to suffer, die, or vanish. The secret police would condemn them summarily, not only for anti-Communist political activity, but also for shielding their church or priests, or for defending and upholding or working for a free, self-ruling, and independent Slovakia.

Thus in 1946 alone this secret police force imprisoned in Slovakia almost 114,000 Slovaks. Most of these, after months and years of wasting away under Communist torment, were eventually released, but generally ruined and broken of body and spirit, usually ill and emaciated from prison or concentration-camp brutality, inhumanity, and starvation; thereafter to be continually suspected, watched, and hunted or persecuted. The rest, never to taste freedom again, would be kept imprisoned for months or years even more inhumanly, without a proper or decent investigation, much less a just trial, some miserably to perish forever from improper, indecent, brutal, and inhuman treatment or malnutrition and the like, and the other few, languishing and awaiting trial or certain death, would be summarily, often without notice, condemned and executed, sometimes even without any public announcement.

(To be continued)

Dňa 31. marca 1960 čísla KJ a MO dňovali 9 46,682.58
Ročnosť za mesiac apríl číslali 126,369.13

Za mesiac apríl 1960 čísla KJ a MO mali platiť 182,967.86
Na to čísla KJ a MO v mesiaci apríl 1960 zaplatili 150,825.63

Dňa 30. apríla 1960 čísla KJ a MO dňovali 83,149.04

Nasledovná čísla dňujú:

Table with columns: Číslo, KAT. JEDNOTA, and amount. Lists various unit numbers and their corresponding amounts for the month of April 1960.

Table with columns: Číslo, KAT. JEDNOTA, and amount. Continuation of the list of unit numbers and amounts for April 1960.

Table with columns: Číslo, KAT. JEDNOTA, and amount. Continuation of the list of unit numbers and amounts for April 1960.

dot \$100.00; známky \$1.00; povinná 11.00; spolu 181.00
C-231 Za 15M Dominion of Canada, bondy 15,129.40
C-232 Ján Huray, náhrada za platení 181.00

POSMŔTNÉ PODPORY:

Table listing posthumous support contributions with columns: Číslo, Jméno, and amount. Includes names like András Gótti, Matúša Džabca, and others.

CASH WITHDRAWALS:

Table listing cash withdrawals with columns: Číslo, Jméno, and amount. Includes names like Alice W. Solis, William Vech, and others.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like John David, Michael Needs, Robert Needs, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

Table with 3 columns: Name, Address, Amount. Lists names like George Matulek, Jr., son, Mary Matulek, etc.

DOVEDENIE DOZORCOV
Predsedak tajomstva KJ
Predsedak Greater Jednota Fund
Hlavná správa

Oznamenania

Cislo 38 v Bajonae, N. J.
omamuje členom, že majú o-
mlavovať svojho patróna sv.

Cislo 200 vo Ford City, Pa.
oznamuje, že hladna schôdzka
bude v nedeľu 14. augusta o 2
hodine popoludni.

Cislo 428 v Cleveland, O.
oznamuje svojim členom, že
nebude hladna schôdzka v
mesiaci júli.

Cislo 493 v Chicago, Ill.
zapoveda, že svoje členstvo, za
príležitosti sviatku našej
patronky Nanebevzatej Panny

Cislo 785 v Toronto, Ont.
Oznáma, nadvie pociťava všet-
kých svojich členov na riad-
nu mesačnú schôdzku

Podakovanie
Idem sa podakovať IKSJ
za šek, ktorý som obdržal po
mojej nebohej dcére.

Letný festival osady sv.
Jozefa v Owosso
28. augusta

I tento roku budeme mať
letný výlet našej osady na po-
zemkoch Conservation Klubu,
severne na M-17 z Owosso

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

manželkou; Ján Kompan, hl.
dozorca, Nár. Slov. Spolku;
Peter Glavna, úctovník lako-
woodského Slovenského ob-
čianskeho klubu, a Stefan Re-
paský, pokladník tobože klubi-
toho; Stefan Dubiel, člen Vý-
konného výboru Slovenskej
Ligy v Amerike; Jozef Misen-
čík a manželkou; pi. Anna Mi-
šendíková; pi. A. Hudáková z
Hinceley, Ohio; Stefan To-
kársky, predseda Zemplínske-
ho klubu; Viliam Geiger, gen.
správca, Benj. Bunin, výp. in-
žinier a Robert Karol, správ-
ca z departmentu zdravotní-
ckych inštitúcií, okresu Cny-
ahoga, Ohio; úradník spolku
sv. Jána káď. 8 597 KJ, kto-
rý má postih vakou návlavtvo-
m, br. Kubaľ, Andrej Pa-
sabol a Andrej Kandra. Ján
Sabol blahobytne jubilantom
v mene IKSJ a pi. Fr. Miženko-
vá v mene IKSJ.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Pobročná schôdzka okresu Rev. Štefan Furdek
v okolí Cleveland, Ohio

Oznamujeme, že schôdzka nášho okresu bude v
sobotu 20. augusta 1960 o pol 8. hodine večer (7.30)
pri osade sv. Vendelína na Columbus Rd. Na tejto
schôdzke bude sa rokovať o našom budúcom Furde-
kom Dni, ktorý je spojený so 70. výročím založe-
nia KJ a stými narodeninami br. Juraja Ondu, prvého
hlavného predsedu KJ.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.

Prítomný bol nasledovní
priatel a hostia: Juraj Fe-
dor, predseda Home Federal
Savings and Loan Assn.